

DADZIS

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

aprīlis

935

Nr. 08

FAŠISMS
NEIES CAURI!

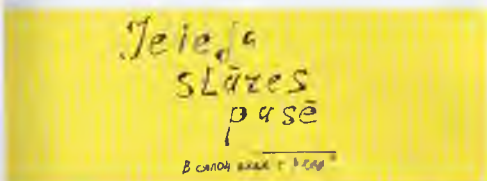

MĪĻO DADŽĪ!

tercos: studentu celtniecības brigādē visu
aru kāds krievu puisis trenējās runāt latviešu
dā un rudenī, braucot mājup, paēdis
ariņas, pateica: – Labrīt!

is gadījums nāk prātā, vērojot te pievienoto
cienījama (?!) salona noplēsto) informācijas

Atsūtījis JEZUPS NĀTRASKĀJA no Rīgas

Gribu jautāt: kurp iet latviešu valoda un kā
Latvijai sokas ar integrācijas lietu kārtošānu?
Labprāt uzzinātu atbildi. Varbūt Tu, DADŽĪ,
palīdzēsi?

Skaidrībai: iepriekš minētais salons NAV au-
tosalons, kā, lasot uzrakstu, varētu domāt...

Patiesi Jūs
Jezups Nātraskāja (Rīgā)

P. S. Lasu šo uzrakstu, un atmiņā nāk anek-
dote:

– Meitiņ, kur tev bija galva, kad tu TO dariji?
– Kaut kur zem stūres, māmiņ.

P.P.S. Smieties vai raudāt? Nezinu... J. N.

Aizkraukles rajona
Jaunjelgava, lauku teritorija
FOTO: ANTONS SPOKS

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

PĒC LOĢIKAS VISS KĀRTĪBĀ

izpagājušajā DADŽA numurā publicējām
rību par neizprotamajām mājas apsildīšanas
icijām Bauskā, Zaļā ielā 11/1. Mājas iedzi-
ji apgalvo – līdzko aiz loga sals, kļūst
āmi vēsāks, taču loģika rāda, ka vajadzētu

Arī samaksa par apkuri neliekas

gaidītajam rezultātam.

Arī sarunā ar DADŽI mājas vecākā

ka Lustika paskaidroja – siltums dzīvokli

karīgs no dzīvokļa siltinājuma pakāpes.

ikārt, rēķina lielumu iespaido arī tas, vai

okli uzstādīts ūdens skaitītājs. Ja skaitītāja

– rēķinā pieskaita attiecīgo daļu no samak-

par ūdeni, ko patērējuši dzīvokļi bez ūdens

itājiem.

ri SIA BAUSKAS SILTUMS, atbildot uz

DŽI publicēto jautājumu, norādīja, ka sil-

a saglabāšanai dzīvoklī liela nozīme ir

īšanai:

edēves gāzes Bauskas siltumapgādē ir

kas būtiskas pārmaiņas. Katrā ēkā uz-

is siltummezgls, kurā var pēc vēlmes

regulēt, izslēgt kopējo ēkas apkuri un

ā ūdens padevi. Līdz ar to 2004. gada

brī visās ēkās SIA BAUSKAS NAMSAIMNIEKS

apsaimniekošanas līdzekļiem uzstādīja

nskaitītājus, dodot iespēju iedzīvotājiem

mēt apkures maksas lielumu, regulējot

temperatūru. Vienlaikus ar siltumskaitītāju

idīšanu SIA BAUSKAS NAMSAIMNIEKS ar

BAUSKAS SILTUMS noslēdza līgumu par

ājumu aprēķināšanu un iekasēšanu no

otājiem, kura pielikumā noteikta aprēķinu

idika katrā ēkā. Atbilstoši minētajam

am SIA BAUSKAS NAMSAIMNIEKS veic

nskaitītāju rādījumu nolasīšanu, kā arī ap-

kastītēs iemestos datus par karstā ūdens

ānu, cilvēku skaitu dzīvokļos ar uzskaiti un

ās. Savukārt siltumuzņēmums pēc iesnieg-

tajiem datiem veic maksas aprēķinu dzīvoklim un
nogādā rēķinus līdz pastkastītēm. Siltumpatēriņš
ēkās pēc siltumskaitītāju rādītājiem atšķiras pat
par 50%, tātad maksājums par siltumu ir ļoti
atšķirīgs. Dati par siltumpatēriņu pieejami www.bauska.lv (tālāk saite uz uzņēmumu), kā arī tie
publicēti vietējos laikrakstos.

Ēkas Zaļā ielā 11/1 apsaimniekotājs SIA BAUS-
KAS NAMSAIMNIEKS jau 2004. gada 1. oktobrī
līdz ar siltumskaitītāju uzstādīšanu pārņēma
iekšējo tīklu apkalpošanu (t. sk. siltummezg-
la regulēšana) un risina apkures problēmas,
organizē māju vecāko darbību. Māju vecāko
pienākums ir ēkas telpu temperatūras
regulēšana kopumā – rast kompromisu starp
telpu temperatūru un maksas lielumu. Jāņem
vērā, ka dzīvokļi privatizēti un ēka ieguvusi
kopīpašuma statusu – visi jautājumi risināmi
īpašnieku kopsapulcē (likums Par dzīvokļa
īpašumu).

Tā kā ēku siltumpatēriņš ir augsts (vidēji
Bauskā 180 kWh/m² apkures sezonā, bet
būvnormatīvs LBN-002 renovējamām ēkām
nosaka ne vairāk par 80 kWh/m²), tarifs no
2004. gada gāzes cenu ietekmē pieaudzis no
16,66 Ls/MWh līdz 20,99 Ls/MWh, tad arī ap-
kures maksa ir augsta, salīdzinot ar iedzīvotāju
maksātspēju. Diemžēl jau ar š.g. 1. maiju gāzes
cena tiek paaugstināta par aptuveni 20% un
turpmāko 2 gadu laikā varētu palielināties
kopumā par 50–70% (Latvijas gāzes cenu izli-
dzināšana ar ES cenām). Minēto apstākļu dēļ
aktuāls jautājums ir ēku ārējo siltināšana, ku-
ra būtiski risinās gala dzīvokļu problēmas. Ja ro-
das jautājumi par rēķinos minētajām summām,
vērsieties SIA BAUSKAS SILTUMS abonementu
daļā vai pa telefonu 3960585.

SIA BAUSKAS SILTUMS valdes pr-jis I. Rūsis

Tagad DADŽIM skaidrs, ka siltums nav Džins
un dzīvoklī simt gadu nesēdēs, bet izkūpēs, ja
par tā noturēšanu nerūpēsies!

NEPALIEC BEZ JUMTA!

Iepriekšējā DADŽA numurā publicējām
skumju stāstu par nepabeigto jaunbūvi Ogres
rajonā, kuras īpašnieks bridināja lasītājus ne-
uzticēt celtniecības darbus vietējām zelta ro-
kām – celtniekam Robčikam.

DADŽIS ir lūdzis komentēt šāda veida ga-
dījumus PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS
CENTRAM.

Konsultāciju pa tālruni sniedza PTAC juriste
Aļona Lasinska.

Atcerieties, kas jādara jebkura pasūtījuma
veikšanas vai pakalpojuma pirkšanas gadījumā.

1. Jāslēdz vienošanās vai līgums. Likumdoša-
nā nav noteikts, ka līgums jānoslēdz rakstveidā.
Līgumu var noslēgt arī mutiski un ar kon-
kludentām darbībām. Caurskatot pakalpoju-
ma sniedzēja piedāvāto līgumu, uz abpusējas
vienošanās pamata iespējams līguma punktu
grozīt gadījumā, ja kāds no tiem ir neskaids vai
neapmierina pakalpojuma pasūtītāju.

2. No pakalpojuma sniedzēja obligāti jāpie-
prasa čeks, kvīts vai kāds cits dokuments, kas
apliecina, ka ir veikta samaksa par pakalpoju-
mu.

3. Gadījumā, ja pakalpojuma veicējs nepil-
da savas saistības, kas norunātas līgumā, pa-
sūtītājam ir tiesības 6 mēnešu laikā pēc notikušā
atprasīt pilnu pakalpojuma summu prasības
pieteikuma veidā, adresējot to pakalpojuma
sniedzējam. Ja pakalpojuma sniedzējs neatbild
trīs darba dienu laikā, nākamais solis ir doties u-
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRU,
kur cietušajam palīdzēs šo lietu atrisināt.

Taču, ja darījuma laikā nav noslēgts ne līgums,
ne ievākti maksājuma čeki, – pēdējā iespēja ir
doties uz tiesu kopā ar situācijas lieciniekiem un
visiem citiem iespējamajiem pierādījumiem.

Būvējiet ar apdomu!

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu ielā 68 - A310, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

is "Dadzis" iznāk - opš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts"
ar Nr. 4003757329. Graudu ielā 68-A310, Rīga, LV-1058. Tālr. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Rūgēns,
redakcijas tālrunis: 7611708, faks: 7611018. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

PAVASARA SAULES JOCIŅI

POLITISKAIS TEATRIS

Dz. Melnis

Pavasaris ir tāda jocīga būšana. Pietiek saulītei spožāk uzspīdēt, cilvēki sāk berzēt acis un, raugi – redz to, ko līdz tam pat manīt nebija manījuši! Un ja nu tikai parastajiem cilvēkiem! Arī mūsu viedajiem politiķiem un tautas kalpiem kā zviņas nokrīt no acīm, un viņi ierauga, ar ko visu auksto un garo ziemu ir kopā sēdējuši un sūro varas nastu dalījuši! Premjers godīgi atzinās TV intervijā, ka Ministru kabinetā atvēris psihiatrijas privātparisi, tādēļ arī izraisidams aizdomas par nedeklarētu blakus ienākumu gūšanu. Pats par sevi saprotams, ka pacientu loks bijis stingri elitārs un aprobežojies ar valdības locekļiem. Savukārt vislielākā parlamentā un valdībā pārstāvētā politiskā partija – Jaunais laiks – pārsteigti ieraudzīja, ka visu laiku sēdējuši kopā ar vilkiem avju drānās. Izrādās, no svēto tēvu talāra apakšas

putātu nevarēja atrast vairs ceļu uz augsto māju pašā atbildīgākajā brīdī, kad bija jābalso par jaunajiem, tik *jooti* nemīlamajiem ministriem! Savukārt Lemberga kungs var apmierināti berzēt plaukstas. Vecā patiesība – kas vienam bēdas, otram prieki. Pirmkārt, nav jāmaksā par Ojāru Grīnbergu konkursu. Otrkārt – reputācija nav samērcēta Jūrmalas domes ķermertiņā.

Acis arīdzan vēl spriganas, ne tikai no saules – pat no naudas nav apžilbušas, lai arī cik tālās bankās tā gulētu... Un ja tā, ko var zināt, kā īsti tās lietas izskatīsies rudens vakaros, kad migla klāsies ne tikai pār laukiem un mežiem, bet arī pār viena otra vēlētajā prātiņu? Bet pagaidām saulīte spīd, pieņemams spēkā un varbūt izkļiedēs tumsu ne tikai ēnainos nostūros, bet arī cilvēku prātos!

Uz to paliekot cerībā DADZIS

BEZ VĀRDIEM

Mērfija likumi

Neuztraucieties, ja kaut kas nekā plānots. Ja viss notiktu pēc plāna, sēdētu bez darba.

Nav laba darba, kurš netiek atbilstoši apzodz valsti, cik spēj bet savu daļu tā neatgūsi.

Tarakānus pilnībā iznīcināt nav iespējams, bet ir iespējams padarīt visu dzīvot. Mūs atceras tikmēr, kamēr traucē dzīvot.

KAMĒR POLITIĶI AIZRĀVUŠIES AR AUGSTAJĀM MĀKSLĀM, TAUTA PĻAUJ MAURIŅU

koncentrējiet uzmanību uz manu pirkstu...

Kalvītis: Šajā valdībā esmu darbojies kā psihi

Klausos līdzko acis vajā vēris –
Melni matēts biedina ik fakts:
Trakumsērga, klasisks cūku mēris,
Naudas badā sanitāra vakts.

Ducis bomžu dabūjuši galu,
Sildoties ar krutku, būdelēs.
Toties ērcu encefalīts salu
izturējis. Labāk nekā mēs.

Medijs novēl: „Lai jums jauka diena!
Veselība! Garastāvoklis lai labs!”
Kur to atrast? Mati stāvus slienas –
validolu sūkā vecais paps.

Meklējot pa raidkanāliem maldos:
Plūdi, bumbas, stroķi, hepatīts...
Vai gan tikai seriālos saldus
Ļaudis jokot māk un mīlestībai tic?

VALDIS RŪJA

ORIGINĀLS - BEZ GARŠAS

Vai jums patīk jurgoties?

Senajiem latviešiem Jurgī bija visnotaļ liksmi un rosīgi pavasara svētki. Ganīties tika laistas gan govīs, gan iepriekšējos Jurgos salīgtie kalpi. Pa dienu tika sakārtota grāmatvedība – Garais Janka pa gadu ir sastrādājis tik un tik, apēdis tik un šitik, bet izdzēris alu vēl vairāk. Garajam Jankam ar kāju pa pēcpusi un no mājas laukā, lai vakarpusē tuvējā krodziņā pie alus kausa salīgtu mieru un pieņemtu šamējo atpakaļ uz vēl vienu gadu. Respektīvi, Jurgī bija mūsdienu jaunā finanšu gada sākums un vecā nobeigums.

Diemžēl mēs esam atteikušies no šā jaukā paraduma – sākt finanšu gadu nevis nīgrajā decembrī, bet gan liksmajā pavasarī. Vienīgais, ar ko mums asociējas vārds Jurgī – pārvākšanās uz jaunu mājvietu. Tas viss, pateicoties jocīgajam senlatviešu paradumam dzīvot tur, kur strādā. Mūsdienu psihiatri to sauc par darbaholismu, bet uz latviešiem tas acīmredzot neattiecas – ja kāds arī mēdz nosnausties darbavietā, tad darba devēju svēts pienākums būtu nevis norāt un dzīt uz mājām, bet gan viņu uzslavēt par latvietības sargāšanu. Vai arī jūsu gēnos ir saglabājusies šī nesaraucamā saite darbs – mājas? Tūdaļ to uzzināsim.

1. Jūsu darba diena sākas:

- a) pulksten 8 no rīta;
- b) kad padzerta kafija;
- c) kad kolēģiem beidzot izdodas jūs pamodināt.

2. Jūsu darbgalda atvilktnē atrodas:

- a) ar darbu saistītie dokumenti;
- b) erotiski žurnāli;
- c) zobu tīrīšanas piederumi un spilvens.

3. Zaudējot darbu, jūs:

- a) pārceļaties uz citu firmu;
- b) kļūstat bezdarbnieks;
- c) kļūstat bezpajumtnieks.

4. Šefs jums piedāvā paaugstinājumu. Jūs:

- a) atsakāties apmaiņā pret papildu darba

stundām;

- b) piekriņāt, bet tikai kopā ar algas pielikumu;
- c) nolemjāt pagaidīt, līdz šefs būs izgulējis dullumu un tad pārjautāt vēlreiz.

5. Jūsu sieva dzīvo:

- a) mājās, kā pienākas;
- b) jums tādas nav;
- c) pa dienu – kantora noliktavā. Vakaros pie jums – kantora viesistabā uz kušetes.

6. Jūs esat kavējis darbu:

- a) vienreiz, kad par spīti jūsu protestiem tikāt aizvests uz slimnīcu operēt aklo zarnu;
- b) trīsreiz – paģiru pēc;
- c) vienreiz, kad apkopēja izsauca policiju, ieraugot jūs mazgājamies kantora labierīcību izlietnē.

7. Sarkans riņķis uz balta fona ir:

- a) Japānas karogs;
- b) sarkans riņķis uz balta fona;
- c) jūsu darbavietas apzīmējums kantori.

8. Pabeidziet izteicienu: „Latvietis bez darba kā suns bez aste – kroplis nav, bet...”

- a) invalīds;
- b) šā kā tā laimīgs;
- c) izmisis.

9. Pabeidziet izteicienu: „Darbs padarīja bērniņi par...”

- a) cilvēku;
- b) alkoholiķi;
- c) latvieti.

Ja esat veiksmīgi atbildis uz visiem jautājumiem un konstatējis, ka atbildējis tās ir a) atbildes, tad jūs esat jebkuras darbavietas atbalsts un posts. Šefs jūs mīl par precizitāti, padarītā darba apjomu, bet kolēģi ienīst par dzīva cilvēka pazīmju trūkumu jūsu organismā.

Savukārt b) atbilžu piekritēji var lepoties ar savu daudzskaitlību un stabilo nervu sistēmu.

Toties c) varianta pārstāvjus varam apskaust par viņu nesatricināmo, ģenētiski mantoto latvietību un novēlēt priecīgus Jurgus!

DZINTARS MELNIS

G. Ziemeļa fotokolāžas

KURMJA RAKUMI

- Arī sasniegtais var būt šķērslis ceļā uz sasniegumiem.
- Arī karjeru vislabāk taisīt pēc tipveida projekta.
- Tumsā par tuvredzību nesūdzas.
- Arī pēdējā stundiņā ir sešdesmit minūtes.

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

Patiesība – maniaku izgudrojums, jo duras acīs un griež ausīs.

Dabas katastrofa – veids, kā daba labo pieļautās kļūdas.

Vecums – hroniska dzīves forma.

Tikumības josta – trakokrekla paveids.

Īslaicīgas grūtības – temats, kas caurvij gadsimtus.

100 gramu un kultūra

- Pārmērīga dzeršana pielīdzināma vājprāta treniņam.
- Ja ķermenis gremdējas četrdesmit grādīgā šķidrumā, tad dvēsele kūst.
- Draņķīgs šņabis – veselīgas paģiras!
- Pārmērīga alkohola lietošana izraisa... prostitūtu ierašanos.
- Pamatīga dzeršana darba laikā ir muļķīga, bet nelielai nav nekādas jēgas.

G. Bērziņa zīmējumi
(turpinājums no 7. numura)

55. – NOŠAUT! VISUS SKLEROTIĶUS VAJAG NOŠAUT! DODIE REVOLVERI!

53. CERĪBĀ, KA ATSTVAIDZINOŠĀ BARĪBA STIMULĒS BITERFIŠA ATMIŅU, GURĶI VIŅŠ DABŪJA. BET TAS NEKO NELĪDZĒJA – BITERFIŠS NEKĀDI NEVARĒJA ATCERĒTIES, KURĀ VIETĀ MAŠĪNA IR PAMESTA.

56. NEVIENS VIŅAM REVOLVERI NEDEVA. VARBŪT TIEŠI TĀPĒ SAULE VĒL ARVIEN NO SKLEROTIĶIEM NAV TIKUSI VAĻĀ.

54. KAD DRĒBE UZZINĀJA NOPRATINĀŠANAS REZULTĀTUS, VIŅŠ

57. B

DADZIS VALDĪBĀ

DADZIS VIESOJĀS SAEMĀ.
IZSTIEPIS KĀJAS, CIK DZELONĪ LĀVA,
VINŠ KLAUSĪJĀS PIRMSSVĒTKU KNĀDĀ
UN DOMĀJA: PĒC LIELDIENĀM VĪSIEM
TIKS PIEDOTS.

J. Dobelis (frakcija Tēvzemei un Brīvībai/
LNNK)

Pie tam iesniedzēji galīgi nav ņēmuši vērā to
veselīgo kritiku, kas izskanēja pagājušo ceturtdien.
Tā bija domāta tieši audzināšanas nolūkos.
Es saprotu, ka audzināmie ir tādi grūtgalviņi,
grūtdienī, bet nu audzināšana turpināsies.

Cienītie kolēģi! Pamatjautājums ir ļoti
sīkds – vai 8. Saeima vēl grib strādāt, vai vairs
negrib strādāt? (No zāles: Vairs negrib!) Troksnis
zālē, ko šis godātie klausītāji, tagad dzirdat,
ieciena par to, ka slaisti ir uztraukušies un viņiem
šāda runa nepatīk. (No zāles: Muldonis! Aizver
muti!) Nu, ieklausieties!... Viens otrs jau ir aiz-
smacis no kliegšanas.

Vai zināt, kā latviešu tauta sauc šādus
nevarīgos? (Es nedaudz ieskatījos mūsu bagātās
valodas vārdu krājumā.) Pirmkārt, čāpakļi,
otrkārt, knābāni un reizēm vienkārši – jēlnadži.
(No zāles: Par batjkām!) Tādi slaisti jūs esat, tur
nekā nevar darīt! Un pie šādiem vārdiem būs
vienam otram jāpierod. (No zāles: Saskaņo ar
Batjku!)

Vai tad mēs pēdējā laikā pietiekami labi nere-
dzam un nedzirdam to lielo mīlestības plūsmu,
kas valda Latvijas Republikas Ministru kabinetā?
Līdz tādai atklātai bučošanai vēl nav nonākuši,
bet ir tuvu tai...

Bet tagad ir tāds milzīgs nespēks, pavasara
nespēks. Neko vairs nevar ne pacelt, ne nolaist.
Rocinas nestrādā taču.

V. Buzajevs (politisko organizāciju ap-
vienības Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frak-
cija)

Miti par migrantu pieplūdi no Krievijas
un Zimbabves ir tik dziļi iesakņojušies jūsu
smadzenēs, dāmas un kungi, ka jūs jebkurā brīdī
esat gatavi nevis konfekti iztaisīt no sūdiem, bet
gan no konfektes sūdu.

Esmu gatavs ļoti isi aizstāvēt arī nākamo savu
priekšlikumu. Tajā ir runa par atļauju ārvalstu
spiegiem saņemt pielaidi valsts noslēpumam.
Tieši tā arī ir rakstīts spēkā esošā likuma redakcijā,
ka ārvalstu spiegi var pieteikties Latvijas valsts
noslēpumam. Tiesa gan, ne jau no visām valstīm.
MOSSAD izlūkus un japāņu slepenos aģentus
valsts noslēpumam pieteikt nedrīkst, bet CIPAģen-
tus vai britu izlūkdienesta Mi-6 darbiniekus – tos
vienmēr un labprāt drīkst pieteikt.

Vai arī jūs uzskatāt, ka nepilsoņi steidzīgi
iznesis no dzimtsarakstu nodaļas laulībā
stājušos personu sarakstus un nodos šo absolūti
slepeno informāciju kādai no tuvākajām
ārvalstu vēstniecībām? Vai arī varbūt potenciā-
lā apkopēja, nepilsoņi, kas piederēs elitārās
dzimtsarakstu nodaļas darbiniekiem, jaunprātīgi
nobārstīs ligavas balto kleitu ar grūziem un
puteķļiem?

A. Kiršteins (pie frakcijām nepiederošs
deputāts)

Godājamie deputāti! Ārkārtīgi interesanta
informācija: nodibināta darba grupa. Nu mēs

Jūrmalā arī redzējam... Jautājums: vai izstrādā
tā darba grupa, kas sēž aizkulisēs, vai tā dar-
ba grupa, kas sēž priekšpusē?

Iedomājieties – atbrauc kāds bagāts āzer-
nieks, kurš ir bijis Lasvegasā vai Montekarlo, un
viņš tagad iedomājas, ka Rīga ir kaut kas līdzīgs
un prasa vietējiem iedzīvotājiem: – Kur šeit ir ka-
zino?

Un vietējais iedzīvotājs (Jānis vai Petja, v
Fedja) saka: – Kuru no 200 vai 300 kazino jūs g
bat? Mums katrā utainā simt numuru viesnīcā
trīszaigzņi, ir kazino un spēļu zāles. Mums
piemēram, Dzirnau un Čaka ielas krustojumā
ir četri kazino nošķiebtās koka būdās. Uz ku-
kā būdu, uz kuru kazino jūs gribat iet?

Tāpēc es domāju, ka ja mēs likumā r
iestrādāsim priekšlikumu, ka šiem kazino (ja
azartspēlēm) ir jābūt koncentrētiem vienā me-
tad turpināsies tā prakse, kas ir tagad, bet
desmitiem vai varbūt pat simtiem vietās Lat-
vijā izkaisīti: visi, ejot uz vēlēšanām, imtēs ciņu p
organizēto noziedzību, un deputāti izliksies.
viņi nav korumpēti.

Dz. Ābiķis (Tautas partijas frakcija)

Cienījamie kolēģi! Es ļoti atvainojos. Ja m
šeit turpināsim tik daudz pa tukšo vāvuļot,
šodien to darīja gan Dobeļa kungs, gan Bu-
jeva kungs, gan vēl viens otrs, tad tauta mūs
atvainojos par izteicēnu!) patrieks ar sūda
mietu ne tikai Saeimas brīvdienās vai ses
pārtraukumā, bet uz visiem laikiem.

DADŽA VIESIS

Pavasaris klāt! Strauti sāk čalot, snieg-pulkstenītes paver savas dzeltenās actiņas pret debesīm un iezvana straujo vēju laiku. Arī DADZIS, paslējis savu spico degunu pret debesīm, jūt pārmaiņas vecajos kaulos. Kā nekā arī Ušiņš ir atjājis straujā kumeļa mugurā, atgādinādam, ka sendienās šajā laikā sākās kalpu migrācija, gan rumulēšana un tradicionālā pārvākšanās uz jaunām mājām.

Vai šis būs pārmaiņu pavasaris – vai Latvijā mainīsies tautas kalpi, vai daudzi pārvāksies, vai daudzi ievāksies? Nav ko zēt, domā DADZIS, jāiet pie gudrā Dzintrī Kolāts pēc padomiņa. Avotā gan kopā demagogājamies, tomēr DADZIS ieraudzīja spaiļus risinājumus sasāpējušām lietām.

DADZIS: Uzreiz ķersimies vēršim pie ragiem! Šobrīd sabiedrībā aktuāls ir caurspīdīguma temats. Kāds ir jūsu viedoklis?

DZINTRIS KOLĀTS: Visam jābūt ļoti caurspīdīgam! Mēs esam demokrātiska sabiedrība, un visiem jābūt informētiem. Bet par to nav jāsatraucas, jo mums jau žurnālisti ir visapkārt! Viņi mūs informēs. *LETA* vai *BNS* allaž ir visur. Par to liecina tādas frāzes, kā – *LETA* pamanīja, *BNS* ieraudzīja, ko tagad bieži var manīt ziņās.

Mans ieteikums, kā to atrisināt tīri tehniski – visiem jāiedod mobilie telefoni ar speciālu pogu, kura zvina nevis ātrajiem vai policijai, bet tieši žurnālistiem. Tad viņi pa digitālo karti izsekotu, kur un kas notiek, un uzreiz steigtos uz notikuma vietu. Lai tiktu galā ar caurspīdīgumu, žurnālisti jāapber ar informāciju – vajag stiept no visām pusēm kilogramiem papīru, sūtīt daudz meilu ar atačmentiem. Tā vajadzētu darīt visiem! Partijām, teātriem utt. Tādā gadījumā žurnālisti vairs nekur neietu. Tas tik

būtu caurspīdīgums!

DADZIS: Latvijā visi politiķi šķiet diezgan nopietni. Vai nevajadzētu kādu jokupēteri, kādu daiļrunātāju?

DZ. K.: Nevaru piekrist, dažādu partiju līderu izteikumi ir gana interesanti. Tomēr plašas runāšanas gadījumā vārdu krājums mēdz atkārtoties. Tāpēc priekšlikums – smelties daiļliteratūrā dažādus salīdzinājumus. Piemēram – mans oponents uzvedās gluži kā Švauks, Zalga, Kristīne, krustmāte Agate. Izmantot dažādus personāžus. Varētu pat izveidot konkrētus džinglus vai pateicienu grāmatu. Vajadzētu uz oponenta negodīgumu norādīt ar spārnotiem teicieniem. Diskusijā pie Dombura izvelc savu mobilo telefonu, kurā ierakstīts citāts, izlasi un saki – jau Blaumanis ir teicis...

Pilnai jautrībai – varētu biežāk rīkot vēlēšanas.

DADZIS: Varbūt teicienus vajadzētu iedziedāt?

DZ. K.: Nē, jāturas rāmjos. Tā taču ir politika! Sen zināmiem vārdiem gan vajadzētu izdomāt sinonimus! Kā Z. Skujiņš izdomāja vārdam *podnožka* lielisku aizstājēju – klupināšana.

Visi klausītos vajējām mutēm, kā runā tads sapičkāts – piepildīts ar zināšanām – politiķis. Kā milas ainā: laiks paskrien nemanot. Tikai, nedod Dievs, trāpīt humora grāvī.

DADZIS: Kāds tad ir tas latviešu humors?

DZ. K.: Ar humora izjušanu un ģenerēšanu latviešiem ir problēmas, bet ne jau lielākas kā igauņiem vai lietuviešiem. Adaptēšanās mazai tautai prasa upurus. Vidusmēra latvietis – domāju, ka tas ir gadsimtiem ģenētiski iekodējies zemapziņā, ir baidījies nonākt neērtā situācijā. Tāpēc viņš ļoti uzmanās. Un ja joko, tad pirms tam rūpīgi apsver, lai humors viņu nenostādītu nepareizā gaismā. Sabiedriskos saietos var dzirdēt vispārīga rakstura frāzes: Atsaucas, kas nav klāt! Paldies, es šo balvu neesmu pelnījis, to ir pelnījuši daudzi citi, bet tad to balvu būtu tik daudz, ka nemaz nevarētu atnest! Hi, hi, hi! Tie ir tādi joki, kas nevienam neaizskar. Tie cilvēki, kuri kaut ko ir sasnieguši, pasmejas par sevi. Viņi spēj atbrūnot ienaidniekus. Ko tad tu teiksi, ja es jau visu esmu pateicis!

DADZIS: Vai jūs dzīvē ejat roku rokā ar humoru?

DZ. K.: Nē! Es vienmēr esmu ļoti nopietns!

DADZIS: Tas jau izklausījās pēc kārtīga latviešu joka...

DZ. K.: Nē, ko jūs! Es vadu ārkārtīgi nopietnu politisku raidījumu un pārstāvu ļoti nopietno Preses izdevēju asociāciju. Nekādus humorus nevaru atļauties! Vai varat nosaukt kaut vienu nopietnu argumentu, kas sasaistītu mani ar humoru?! Nekādā gadījumā – es atbildu jūsu

DADZIS: Un ja nu raidījumā gadās sasmiekt piemēram, kāds nopietns vīrs kļūdās, apmaiņā vārdos?

DZ. K.: Ko jūs, vai jums prāts! Ja man ir dijamā gadās problēma diskusijā ar kādu viesiem, mums ir jāmeklē likumdošanas un jāmēģina risināt problēmu. Ja nav situācija atbilstīga likuma panta, tad visiem jāatstāda stāvoklī, kādā viņi ir, un jārada daudzu grupa, kurā izspriež, kā tādā gadījumā rīkoties. Un jāpieaicina žurnālisti!

DADZIS: Vai vieglprātīgi būtu, ja jūs sasmiektu šai tautas dziesmai otru pusi?

Devu, devu Ušiņam, Ko es būtu soļojis...

DZ. K.: Kazas, gaiļus, olas un čokus! Bet saimniecības labumus ko ražo dabiskā saimniecībā!

DADZIS: Labskanīgi! Paturēsim tautas lidojumu – kādas jaunas tradīcijas mums jāciešamas latviešiem, atceroties Ušiņu?

DZ. K.: Tie ir mūsu – piemēram, jāņem Ušiņa alus. Un galvenais – jāņem galva. Šajā dienā, balstoties uz senām tradīcijām, drīkstētu notikt visas kuttamā un nekuttamā īpašuma pirkšanas un pārdošanas. Un šādi drīkstētu mainīt tikai šajā dienā, jo mūsu senčiem šī tradīcija ir pazudusi.

DADZIS: Ja Jurgu dienas mēs esam mazgāties?

DZ. K.: Iegūst gan veselību, gan vēl svaļo potenci.

DADZIS: Cerēsim uz labāko, senie latvieši gan teica, ka tad skaugi nevarot noskaust. novēlat DADŽA lasītājiem?

DZ. K.: Ja nopietni – nevajag baidīties kasmieklīgam, jo nav nekā smieklīgāka kā cilvēks, kurš mēģina būt nesmieklīgs. Un nav jābaidās no saviem netikumiem!

DADZIS: Paldies!

Moto: MĒS DZĪVOJAM PASAULĒ, KUR NEVĒLAMAIS IR IESPĒJAMS, BET NEIESPĒJAMAIS VĒLAMS.

Tādu divainu sapni redzēju. Dziļā meža vidū uz vistas kājas stāv smuks veikaliņš, kam uz šiltes pamatīga spuraine rotājas. Speros iekšā, un acis iemirdzas – jā, dažas zivis arī akvārijā plūncājas! Tikai pārdevēja neviena. Pieeju pie desu letes un apvaicājos kundzītei elegantā uzsvārcī, vai varu nopirkt kādu zivi. Kundzīte uzmet man skumju skatienu un atbild:

– Nevari, mīlais, nevari gan!

– Kā tā? Veikals ir. Zivis ir. Pat cena ir!!!

– Zivīm jābūt. Tas mūsu veikala noteikumos rakstīts, – skaidro kundzīte, – nav, kas tirgo. Pati nevaru – nav sertifikāta, ka protu eiropieiski nogalēt pirkumu. Atnāks kontrolētāji un bodi aizklapēs!

– Kādu citu atrast nevar?

Vēlīgā bodniece pasmīn savās maigi pūkainajās ūsīnās:

– Redzi to uz palodzes? Tas ir Vasjka, kurinātājs. Viņš tās zivis varētu tirgot – tāpat lielākoties deldē palodzi. Solījām viņam par tirgošanu pie maksu. Bet viņš negrib. Lai kļūtu par pārtikas preču tirgotāju, visvisādas birokrātiskas prasības jāpildot – pie dakteriem jāiet pēc sanitārās grāmatiņas, tad vēl regulāri rokas jāmazgā... Tā nu mums zivis ir, bet pārdevēja nav. Ej labāk pats kādu zivtiņu mūsu zemes ūdeņos nomakšķerē! – desniece deva padomu.

Pamodos. Siekalu pilna mute – zivi kā aprakšušam kažim gribas! Varbūt tiešām doties makšķerēt? Kāpēc ne?! Copējis gadus divdesmit nebiju, taču kaut kādi veci kāti, auklas, āķi un spoles vēl aizskapē mētājas. Tārpus gan jau upmalā sakašņāšu. Stop! Man kā likumpaklausīgam pilsonim nepieciešama arī makšķernieka karte! Kur to tagad – nakts vidū – raut? Pasta nodaļas ciet, diennakts copes veikalu arī mūsu pilsētiņā nav. Valsts zivsaimniecības interneta mājas lapā lasīju, ka "saskaņā ar MK 2000. gada 12. decembra noteikumu Nr. 433 "Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību" 4. pielikumu, makšķerēšanas gada kartes cena ir Ls 5,00 (ar PVN), bet īstermiņa (3 mēnešu) kartes cena – Ls 2,00 (ar PVN). Savukārt, ja makšķernieks nevarēs uzrādīt kontrolējošai amatpersonai kādu no šīm kartēm ar spēkā esošu derīguma termiņu, tad,

lai turpinātu makšķerēšanu, vajadzēs iegādāties tā saukto soda karti par Ls 3,00 (ar PVN), kuras derīguma termiņš ir 3 mēneši". Pat aplūkoju – redzama tur tāda karte ar melna copmaņa siluetu. Oficiāli to sauc par īstermiņa makšķerēšanas karti trijiem mēnešiem makšķerēšanas vietā. Pa ausu galam biju dzirdējis, ka sods par grēkiem jāmaksā tik un tā – gan par zivju kacēšanu bez copes kartes, gan par noķertajām zivīm. Štrunts! Kas neriskē, tas neēd zivis! Savācu makšķerrīkus un laidu uz tuvējo upīti, kur pavisam noteikti kādu fišinspektoru satikšu. Galu galā – esmu likumpaklausīgs un labticīgs pilsonis, kuram nav žēl Zivju fondam to naudiņu samaksāt. Toties pēc tam bez bēdu veselus trīs mēnešus drīkstēšu likumīgi tārpīņu peldināt!

Vairākas stundas makšķerēju. Noķertās zivis gan laidu vajā – miljoni tomēr neesmu. Jā, beidzot arī inspektors atnāca manus papīrus pārbaudīt. Godīgi atzistos, ka copes kartes nav, taču gribu legāli mērkt pīcku ūdenī un, iegādājoties to copmaņkarti ar melno siluetu, kļūt par legālu zivju bendi. Inspektors noplāta rokas – neesot viņam šādas kartes. Lai tās tirgotu, nepieciešams pārvarēt nežēlīgus birokrātiskus šķēršļus un apgādāties ar atbilstīgiem tehniskajiem līdzekļiem. Valsts ierēdņa – Vides valsts inspektora – saskarsme ar skaidru naudu neesot pieļaujama. Tamdēļ man esot jāsavāc mantiņas un jādodoties prom. Ja pieķersot otrreiz, aizturēšot manas aizvēsturiskās pīckas, mašīnu, māju un līdzīgo esošo smuko sieviņu vēl piedevām. Līdz soda naudas nomaksas brīdim, protams... Vaicāju, vai tuvumā ir kāda VAS Latvijas pasts nodaļa (ar to karšu izplatītājfirma SIA Leards noslēgusi līgumu) vai copes bode, kur karti nopirkt? Nē, šodien svētdiena un man nekas nespīdot.

Apzvanu vai visus Latvijas licencētās makšķerēšanas organizētājus. Arī viņi melnās kartes piedāvāt nevarot. Dažviet gan teica: – Brauc šurp! Samaksāsi par licenci, i ne Vējonis pakal nevējos!

Bet es taču gribu likumu ievērot! Tamdēļ vaicāju inspektoram, vai tuvējā apkaimē dzīvo kāda pašvaldības pilnvarota persona, kurai būtu tiesības izplatīt tā dēvētās soda kartes? Esot gan, bet arī viņiem karšu (izņemot pašiem savas!) neesot. Un vispār – velti meklēt.

Vai vispār tādas kartes reāli eksistē? Tipogrāfi šogad nodrukātas 300 soda kartes. Pērn realizēta neviena – pieprasījuma nav bijis. Arī pērn kāda organizācija dažas gan esot paņēmu taču pārdevusi nav. Kāpēc drukāt? Tāpēc likumā tas paredzēts. Ar domu, ka likumu mai sarezģītāk nekā nodrukāt kartes. Un – ja kādreiz tomēr izdodas atrast veidu, kā realizēt visnotaļ labo sapni? Pagaidām... Pagaidām melnais copmanis slēpjas likumdošanas šķirbās.

Copēt devās VATS O

FAKTS

– Sods par makšķerēšanu bez kartes ir no 5 līdz 50 latiem.

– Makšķerēšanas noteikumi: MK noteikumu Nr. 31, Rīgā, 2006. gada 10. janvārī.

Izdoti saskaņā ar Zvejniecības likuma 13. panta 1. daļas 3. punktu. Stājušies spēkā 2006. gada 19. janvārī.

ZIVS SAKA

VIJAS KRĀJB

UN KĀDS IR JŪSU PERSONAS KODS?

Nesapratāt? Lūk, arī skaidrojums.

Lai iegādātos Zelta Zivtiņas pagarināšanas karti Latvijas Krājbankas filiālē veikalā SK (Jūrmalas gatvē), jums obligāti jānosauca savs vārds, uzvārds un personas kods.

Tomēr nesatraucieties! Runā, kā pēc pārdesm gadiem visiem pilsoņiem un nepilsoņiem tīk iemontēti čipi ar viņu personas informāciju. Tad tā lieta būs vienkāršāka – novicināties g attiecīgu mašīnu locekli ar iemontēto kodu kar un Zelta Zivtiņa pati iepeldēs jūsu telefonā.

FELETONAM Kur slēpjas melnais copmanis?

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Latvijā iegādājamas *makšķerēšanas gada kartes* un *īstermiņa kartes* trijiem mēnešiem, kā arī *īstermiņa kartes trijiem mēnešiem makšķerēšanas vietā*. Pagājušajā gadā realizētas 67669 *makšķerēšanas kartes*. No tām *gada kartes* bijušas 15116, trīsmēnešu – 52133.

Īstermiņa makšķerēšanas kartes makšķerēšanas vietās tika ieviestas ar domu, ka, ja cilvēks kādu iemeslu dēļ nav paguvis makšķerēšanas karti nopirkt, viņš nevis tūdaļ tiktu sodīts, bet gan varētu iegādāties karti no inspektora – turpat makšķerēšanas vietā, protams, nedaudz dārgāk. Diemžēl šī labā ideja nerealizējās un nedarbojas.

Kāpēc tā nedarbojas, var jautāt Valsts Vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldei.

Patiesā cīņā **Ričards Derkačs,**
VZP priekšnieka vietnieks

DADZIS, protams, pajautāja un saņēma šādu atbildi:

Valsts Vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes inspektori ir ierēdņi, kuri savus darba pienākumus veic saskaņā ar Zvejas un makšķerēšanas noteikumiem un citiem normatīvajiem aktiem. Viņiem ir tiesības sastādīt protokolu, uzlikt soda naudu un pārtraukt nelikumīgu darbību. Saskaņā ar likumu ierēdnis nemaz nedrīkst šādas kartes tirgot.

Valsts Vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde nav informēta par karšu glabāšanu un izplatīšanu, kā arī nav arī saņēmusi *īstermiņa makšķerēšanas karšu makšķerēšanas vietās* paraugus.

Ar cīņu **VVD Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes direktora vietnieks Nikolajs Liskins**

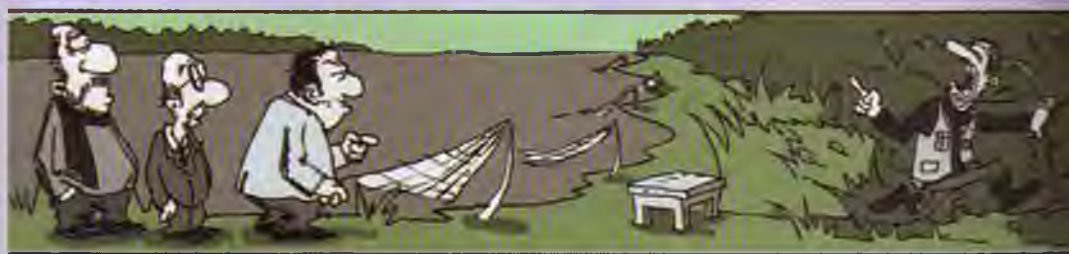
Savukārt SIA **Leards valdes priekšsēdētājs Rolands Grīslis** apgalvoja, ka viņi ir ieinteresēti *melnā copmaņa* realizācijā, bet, diemžēl, nav pieprasījuma. Firma visus noteikumus pilda un regulāri izsūta paraugus. Pagājušajā gadā bija nodrukātas – un, protams, nepaņemtas ap 1000 karšu, šogad – ap 500. Izmaksas sedz Valsts Zivju fonds.

Tā kā godājamās valsts institūcijas ir spīdoši nodemonstrējušas, kā darbojas vecais sakāmvārds – *labā roka nezina, ko dara kreisā*, DADZIS izsludina konkursu ar diviem jautājumiem:

1. *Cik premjerministriem Latvijā jāmainās, lai minēto problēmu atrisinātu?*
2. *Vai mūsu valstij jāprasa papildfinansējums no ES budžeta šā jautājuma risināšanai, un, ja atbilde ir – jā, tad cik?*

Kā pirmos konkursa dalībniekus nominējam premjerministru Aigaru Kalvīt! un vides ministru Raimonu Vējoni. Jūsu iznāciens, kungli!

Mēs spriedām par zivīm un zvejošanu.

Skatīdamies pāri Daugavai uz Kokneses pilsdrupām, gleznotājs Pindzelštoks kavējās agrīnās jaunības atmiņās: – Ja puikam bija lazdas šķeista un četrdesmitā numura diegā iesiets āķis, visai saimei pietika zivju ko ēst un kaķiem asakas.

– Jā, zivju Latvijā bijis kā jūra, – profesors Plesks viņam piebalsoja.

– Līdakas kā štenceles un zandarti tikpat lieli. Zemnieki gāja uz muižu baronam sūdzēties, ka pavārs katru dienu dod priekšā lašu gaļu. Lašus nekā ne ar āķiem, ne ar tīkliem, bet, palu ūdenim krītoties, vienkārši apsita ar mietiem.

– Elektriķas špannungs tad vēl nav bijis pazīstams, – es loģiski secināju. – Neviens prātīgs cilvēks necilās smagu mietu, ja var iegūst ūdeni divus plikus vadu galus un sasniegt to pašu rezultātu. Pat vēl labāku. Ne tikai lašiem, bet arī vardēm un vecenēm, kurām nav gumijas šohtzābaki kājās, būs pekas gaisā. Zinātnes kalpošana cilvēkiem pēdējos simt gados ir traucies uz priekšu platiem soļiem!

Drīz mēs ieraudzījām viru sargājam tiklu. Lai nenosper. Apsvēris, ka mūsu pusē ir likums un skaitliskais pārspēks, viņš iebļāvās: – Es pats ir Zaļais! Es ir vietējais, ja aiztiksi, es jums fiksi noorganizēšu pa purnu! – Un pametis likteņa ziņā savu zvejas rīku, iemuka krūmos. Tālmā pagaisa soļu dipoņa un lūztošu zaru troksnis.

– Tikli iekšējos ūdeņos ir pasludināti ārpus likuma. Ja mēs būtu apzinīgi pilsoņi, mēs šito rautu ārā vai sagrieztu gabalos... – teica Plesks, bet nekas neliecināja, ka viņš grasās arī kaut ko darīt.

– Es negribu pa purnu, – sacīja Pindzelštoks.

Savukārt es negribēju ieraudzīt savu automobili ar pārdurtām riepiem. Mēs gan to atstājām stāvvietā, bet tur, kā zināms, neviens ne par ko neatbild, tikai naudu ievāc.

Mums nekas cits neatlika, kā, gudri spriedelējot, turpināt ekskursiju.

– Piecpadsmītais, – pēc brīža konstatēja Pindzelštoks. No Avotkalna līdz pilsdrupām mēs jau četrpadsmit tīklus bijām redzējuši. Līdzko krastā ugunsкура vieta, tā preti tīkls līdz pat upes pretējam krastam.

– Tas iznāk... – Plesks sākumā rēķināja galvā, bet tad atcerējās, ka ir profesors, un izvilkā no kabatas kalkulatoru. – Tas iznāk pieci tīkli uz vienu upes kilometru. Daugavas garums Latvijas pusē ir trīssimt septiņdesmit kilometru... Apžēliņ, Daugavā vien tūkstoš astoņsimt piecdesmit tīklu! Tā var izkāst laukā visu, kas lielāks par reņģi!

– Ķīnizeru ražojums! – teica Pindzelštoks, norādīdams uz tīkla linuma smalkumu un materiāla caurspīdību.

– Manā jaunībā tik garu tīklu pa vienu zienu

nemaz nevarēja uzmet, tāpēc sargāja kā a raugu, bet tagad bodēs šitos sviez pakal pieciem latiem. Centrāltirgū pie zivju paviljona durvīm var nopirkt vēl lētāk. Par vienu lasi da desmit tīklus, tiklīdz inspektori kādu konfis tūlīt jauns tiek iemērķts vietā.

– Tikli nozīmē dabas iznīcināšanu! Tīklos sa nas un nosmok gan zivis, gan ūdri un mežapāt pat cekuldūkuri, kuri ierakstīti Sarkanajā g matā. Stipra vēja laikā daudz tīklu norau no enkuriem un pazūd, paliek guļot kaut dībenā pie grunts un turpina savus postīša darbus. Tajos pūst zivis, tas iznīcinoši iedarbo uz mūsu ekosistēmu... – Plesks ņemās plātīt savu gudrību.

– Vienlaikus ar aizliegumu tīklu izmā jāaizliedz arī tīklus pīrkt un pārdot! Citādi tīk likumam nav jēgas! Sprāgstvielas vai citas li kuram katram nepārdod, kā arī... Profesors uzstāja.

– Draugs, te... – Plesks teica, ka tīklu izmā aizmirst – mēs esam Eiropa. Savienības liku mums nav tiesību ierobežot šādu izmāšanu, arī citas Savienības dalībvalstīs ir tāpat. Plesks aizrādīja.

– Mērķaķi un mērķaķaķis – domājis Pindzelštoks.

– Bezizejas situāciju nemēdz būt, – jūties sašutis. – Nocīrtisim jaunumu pašā saknē! Ārli ministrija, protestēdama pret tīklu iepludināša Latvijā, nosūta ķīniešu pusei notu. Droši policija fiksē ķīniešu tīklu iefiltrēšanās ce un darījumos iejauktās personas. Satversm aizsardzības birojs organizē spiegošanas akc un iezīmē tīklu ražošanas uzņēmumu atraša vietas kartē... Mūsu bruņotie spēki, pārgērbus sieviešu drēbēs, klusi pamet savu dzīvoču vietu Irākā, nemanīti šķērso Ķīnas robežu. Patriotiski noskaņoti jaunieši, kuri dodas m meklējumos uz Rietumeiropu, izmet savi likumu un iebūrķ Ķīnā no otras puses. Banzai! Urā! Urā!

–...neesmu simtprocentīgi pārliecināts, mēs tajā karā uzvarēsim... – iedeva Pindzelštoks.

– Vai no radušās saspīlētās situācijas mēs pieņemama izeja? – Plesks patērēja laiku un pats arī atbildēja, – Ir! Jāpastiprina kontrole uz ūdeņiem, jādubulto mērķiem, jānauda un jāvienkāršo protokolu izpildes procedūra! Tagad inspektori dienas laikā rakstāmgaldiem, lai gan viņiem jābūt pie ūdeņiem ezeriem!

– Vai tas maksātu lētāk par karagājieniem Beidzinu? – es jautāju.

Plesks piemiedza kreiso aci un apstiprināja pamāja.

Jā, profesoriem, tiem nu gan ir galvas, g vinas! Bet naudas kā nav, tā nav!

C. BEP

VĀRDS LASĪTĀJIEM

30. martā DADZIS viesojās Jelgavas 1. ģimnāzijā un līdzī atveda prāvu skolēnu karikatūru kaudzīti. Šoreiz publicēsīm labākos darbus, kurus atzinīgi novērtējusi bargā DADŽA žūrija.

Paldies par sirsnīgo uzņemšanu!

Atkārtoti saulaini sveicieni lasītā konkursā KĀ IZSAUKTIES TRAKOS BRĪŽOS uzvarētājiem, kuru vārdi tika publicēti šā gada DADŽA Nr. 5!

Atgādinām, ka DADZIS savā pastkastītē gaida jūsu fotogrāfijas, lai varētu noformēt konkursa balvas!

DADZIS TESTĒ

LAIKS IR NAUDA!

Mūsdienās medicīna dodas uz priekšu tik ātrajiem soļiem, ka veselība netiek tai līdzī. Es, irpuļojot darbu jūklī, pat netieku līdz ārstam, lai pārbaudītu šā pieņēmuma patiesumu. Jau kādu nēnesi somā bija aizķēries gaiši zils papīrs, ko oficiāli sauc par darba nespējas lapu. Visbeidzot, zkluvusi no kārtējās lietišķās tikšanās, atcerējos kāda psiholoģiskā pravieša mācību – mīlēt sevi, un devos taisnā ceļā uz ARS. Asinsainas analīzei vajadzīgas vien piecas minūtes, turklāt rindu mašīnas izsniegtais numuriņš liecināja, ka esmu rākamā! Pārsteigums gaidīja māsiņas kabinetā. Kad analīze tika paņemta, atlika sīkums – aizpildīt papīrus. Pēc darbošanās ar datora datubāzes šķirkļiem, māsiņas balss sadrūma:

– Ziniet, jūsu ārstes nosūtījumu *Balta* neapmaksā.

Pārsteigums! Tik tiešām, uz sienas nostiprināta A4 formāta lapa, uz kuras rakstīts, ka ar slimokases ārstu nosūtījumiem *Balta* analīzes neapmaksā. Neapķēros, ka Latvijā ir milzums cilvēku ar uzvārdiem – Bērziņš, Kalniņš, Ziediņš utt., turklāt daļa no tiem ir ārsti, un neiedomājos, ka to nezina – vai nevēlas zināt arī – ARS darbinieki. Tā vietā es, drudžaini vērodama pulksteņa radītāju kustību, devos pārbaudīt seno sentenci – laiks ir nauda! Kad reģistratūrā pieteicu vizīti pie ARS praktizējoša ārsta, lai saņemtu jaunu nosūtījumu analīzēm, sapratu, ka gudrajiem bijusi taisnība. Formālais process ilga 10 minūtes. Pārreķinot naudas izteiksmē – katra minūte man izmaksāja veselu latu. Pēc brīža jau sēdēju rindā pie ārsta kabineta. Man pievienojās smaidīga krievu tautības pensionāre, kurai līdzīga ķibe.

Pēc pusstundas gaidīšanas ārste veikli izrakstīja nosūtījumu un, acimredzami juzdamās neveikli par vizītes cenas un sniegtā pakalpojuma

ma nesamērību, vēl izmērīja asinsspiedienu. Pēc viņas domām, apdrošinātāji, šādi rikodamies, mēģina samazināt apmaksājamo analīžu skaitu, jo daudziem nav laika vai vēlmes ķēpāties ar papildu norikojumiem. Manā gadījumā šis pieņēmums tomēr izrādījās nepatiess un liecināja vienīgi par to, ka maksas medicīnas pakalpojumu džungļos maldās gan pacienti, gan paši ārsti. Izejot no ārstes kabineta, pamanīju rindā vēl vienu pacientu ar gaišzilo papīriņu rokās...

Jā, bezmaksas medicīna ir drūmās pagātnes rēgs, bet mūsdienās ikvienam pacientam der atcerēties kādu senu krievu parunu – slikstošā liktenis ir paša slicēja rokās. Ja jūsu veselības apdrošināšanas polisē ir rakstīts, ka *Balta* apmaksā analīzes, tad pietiek ar jūsu ģimenes ārsta norikojumu. Paņemiet stingrās uzskaites kvīti par analīzes veikšanu, un *Balta* to apmaksās. Jauns ārsta norikojums nav nepieciešams. Bet ar organizāciju *Rīgas slimo kase* apdrošināšanas sabiedrība *Balta* līgumu patiešām nav noslēgusi.

MARTA VĒJA

FAKTS

Terapeita – konsultanta apmeklējums veselības centrā ARS maksā Ls 10,50.

Pilnas asinsainas cena *Gulbja laboratorijā*, kas apkalpo arī ARS, maksā Ls 2,50.

Baltas piedāvātās veselības apdrošināšanas polises sedz tikai tos izdevumus, kas atbilst jūsu izvēlētajai un apmaksātajai kartes programmai.

Kas slēpjas zem tauriņu spārniem?

Labs uzņēmuma nosaukums parasti veidojas, tam pievienojot pēc iespējas efektīgāku vārdu, pēc kura izlasīšanas pārņem nepārvarama vēlme pielēkt kājās un traukties uz tuvējo veikalu, lai iegādātos revolucionāri jaunu matu mazgāšanas līdzekli vai nebijuši maigu muguras skrāpi. Šo koncepciju izmantojis arī kāds Dantes ielā 61 patvēries uzņēmums: *Tauriņa efekts*. Patiesi, vai var būt vēl efektīgāks vārds par efektu?

Var! Ierakstot interneta meklēšanas serverī efektīgs vārds, uzzinām, ka tas ir *taicizicjuan*. Tomēr, tā kā minētais uzņēmums nevis apmāca senās cīņas mākslās, bet gan pārdod dzīvus tauriņus, nākas apmierināties ar esošo nosaukumu.

Atliek tikai minēt, kālab cilvēki tērē 15 latus, lai iegādātos lidojošu *Papilio palinurus*. Jāņem gan vērā, ka minētais tauriņš atgādina futuristisku naktslampiņu un tā fantastiskais nosaukums liek domāt par grieķu paralītiķiem, kas ir pietiekams attaisnojums naudas izlietošanai. Bet ko gan tur dara tauriņi, kuriem nav paveicies ar skanīgu nosaukumu?

Iespējams, tas viss ir rūpīgi izplānota

vā varā visas Zemes valstis un to resursus. Lai arī citplanētu tehnoloģijas nav mana specialitāte, pieļauju, ka tauriņu antenām varētu būt piemontētas miniatūras noklausīšanās ierīces.

Tāpat nevar noliegt iespēju, ka tas, ko iegādājamies, patiesībā nav vis tauriņi, bet gan roboti, kas šauj sarkanus lāzerus no acīm. Viņu rīcībā varētu būt kāda maģija, kas ļauj izmainīt savu formu, no metāliskiem briesmoņiem pārvērsties piemīlīgos tauriņos. Kad būsiat nopirkuši savu *Papilio palinurus*, jūs pat nepagūsiet attaisīt iepakošanu, kā lāzeri jūs padarīs par mazu un melnu oglīti.

Bet izrādās, ka cilvēki *Tauriņa efekta* piedāvātos radījumus izmanto svinīga tauriņu salūta un māksliniecisku kompozīciju veidošanai, kā arī dāvina tos sev tuviem cilvēkiem. Te tev nu bija romantika...

Tiesa gan, nav izslēgts: kāds no minējumiem bija patiess. Tādā gadījumā vēl jo patikamāk būtu izmantot tauriņus kā dāvanu senam ienaidniekam, nīstam priekšniekam vai kādam citam nedraugam... Iespēju ir daudz, pārsteidziet savus nelabvēļus ar kaut ko patiesi skaistu!

IĀNIS ČIMAGAĻVA

ES un mēs

BEZ VĀRDIEM

A. MURĒS

STILS UN MODE

Sniegu pamanīšot, lai gāzes, un tā... pavasarī. Tātad, an... nav aiz kalniem un pienācis laiks nomainīt ziemas zābakus par vieglākiem apaviem. Diemžēl augošais inflācijas līmenis ietekmē pret pirkumiem ekonomiski. Kā pareizi ietaupīt tādā ir jautājums. Atbildi kārt reizi atradām 04.08.1991. apstiprinātajā MĀLĀ PATĒRIŅĀ GROZĀ (vidēji uz vienu Latvijas iedzīvotāju gadā), kas ir spēkā joprojā. Piedāvājam jūsu uzmanībai fragmentu.

APAVI UN GALANTĒRIJA

zābaki, pāris 0,33
kurpes, pāris 0,50
vasaras apavi, pāris 0,50
gumijas zābaki, pāris 0,25
istabas čības, pāris 1,00
mazbērnu apavi, pāris 0,01
gumijas sporta apavi, pāris 0,32
ziemas sporta apavi, pāris 0,14
lietussargs, gab. 0,14
soma, gab. 0,20
čmodāns, gab. 0,11

pārējie (naudas izteiksmē 1% apmērā no nēto preču grupas pašpatēriņa)

Vai pieņēmums, ka pircējam vienmēr ir taisnība, automātiski noved pie apgalvojuma, ka vainīgais vienmēr ir pārdevējs!

VĀRDS LASĪTĀJIEM

30. martā DADZIS viesojās Jelgavas 1. ģimnāzijā un līdzī atveda prāvu skolēnu karikatūru **kaucēti**. Boreiz publicēsim labākos darbus, kurus atzinīgi **nevertejusi** bargā DADŽA žūrija.

Paldies par sirsnīgo uzņemšanu!

Atkārtoti saulaini sveiceni lasītā konkursa **KĀ IZSAUKTIES TRAKOS BRĪŽ** uzvarētājiem, kuru vārdi tika publicēti šā gada DADŽA Nr. 5!

Atgādinām, ka DADZIS savā pastkastītē gaida jūsu fotogrāfijas, lai tās būtu noformēt konkursa balvas!

Kultūras mantojums

Dzejnieks, kuru nevar aizmirst

Latviešiem dzejnieku nekad nav trūcis, par kritiķiem nemaz nerunājot, bet Harijs Heislers ir pirmais dzejas rakstītājs, kas, visiem redzot, ar kritiķi ir izkāvies. Tas noticis visai turīgā kolhozā apgarto

ta dzejas vakara laikā. Tolaik bija pieņemts tūlīt pēc pantiņu skandēšanas dzejniekus lūgt pie dāsnī klāta galda, lai pēc tam meitas viņus varētu kārtīgi izdancināt. Kāds no vietējiem Otello tipa mīlētājiem juties sarūgtināts, ka viņa brūte ar Hariju pārāk daudz danco, tāpēc viņš piegājis pie Harija un teicis: „Man tavas s...da peršas nepatik. Iznāc drusku laukā!” Harijs bez vārda runas nometis žaketi un gājis. Taču literārā disputa dalībnieki līdz durvīm nav tikuši, kritiķis dzejniekam mīlīgi iegāzis pa zobiem, bet dabūjis pretī divreiz mīlīgāk, gāzies un ieslidējis zem flīģeļa, no kurienes to nācies aiz kājām vilkt ārā.

Šis gadījums uz mūžīgiem laikiem iegājis latviešu literatūras vēsturē kā pierādījums, ka arī mums ir īsti, temperamentīgi dzejnieki. Daži varbūt nezina, bet piecdesmito gadu beigās Harijam popularitātē nebija līdzīga. Viņš pirmais uzdrīkstējās rakstīt par Staļina represijām, viņa mīlas lirika patika visiem, it īpaši visām, un viņš itin bieži uzdrīkstējās lēkt priekšniecībai acīs. Tēlaini izsakoties, ar savu kaismīgo dzeju un temperamentu Harijs izdrāzās cauri dzīvei kā meteors un pāragri sadega. Ko lai dara, tas ir visu īstu dzejnieku un meteoru liktenis. Taču atmiņas par viņu ir palikušas neparasti dzīvas, it kā viņš būtu aizgājis tikai vakar. Īpaši gaiši viņu atceras „Dadzī”, kur viņš savulaik bija literārais līdzstrādnieks un vēstulju daļas vadītājs. Diemžēl pienāca diena, kad augstā priekšniecība viņu pavēlēja izmest – Harijs bija atteicies izpildīt žurnālistu uzskaites kartīti krievu valodā, jo te ir Latvija un Latvijā jārunā un jāraksta latviski. To aizmirst nedrīkst!

Mēs, Harij, to neesam aizmirsuši. Un Tevi arī ne.

Andrejs Skailis

Harijs Heislers

Čūska (Mazs joks)

Jā, slaidums tavš – cik tas vijīgs!
Pat odze to veltīgi meklēs.
Kā trusītis stāvu es bijīgs
Vairs nepilnu soli no pekles.

Ar sevi pats nespēkā baros –
Kam atlāvu hipnotizēt?
Lūk, raudošo vītolu zaros
Sāk sudraba asaras vizēt.

Vēl cenšos būt ezim līdzīgs,
Kas glābjas vien tāpēc, ka duras.
Bet tev visviens, vai es idzīgs,
Vai adatains esmu un spurains.

Tu zini – mans ceļš garām neies,
Bet božīgums – drīz jau būs pāri...
Tu vienkārši skaties un smeies,
Jo eži uz čūskām ir kāri.

Draudzīgā sarža autors – Uģis Mežavi

Zaļumu kopēji un postītāji

J. Dreslera zīmējumi un teksts

Slinkumam nesniedzi rociņu,
Ceļmalā iestādi kociņu. –
Tas būs labākais rādītājs:
"Lūk tur aiziet mans stādītājs!"

Huligāns kociņus lauzīja,
Izdertās pudeles dauzīja...
Stulbenim nenāca prātiņā,
Ka par to bāzīs šo krātiņā...

Sunim, kas izkašņā zālīti,
Derētu sadot ar vāļīti.
Tāpat to smaidošo piķieri
Pamielot... (ne jau ar liķieri!)

Frizieris dārznieku mudina,
Krūmājus labāk lai gladina:
Cirošanā dažādus qarumus

Prātā vairs neturas kaziņai,
Mācīts kas tika jau maziņai:
"Graudzīsi istabas stādīnus –

Paradums tāds šim un rutina:
Mīla kad pakrūti kutina,
Pasaulei sniegt par to izziņu,
Graizot ar pazīti mizīnu...

Dārkanais stūrītis

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

KAD ES BIJU JAUNA MEITA,
ES PIE GODA TURĒJOS.
PIECU BĒRNU MĀTE BIJU,
VĒL VALKĀJU VAINADZINU.

NEVARĒJU ES AIZMIRST
JAUNA PUIŠA GULĒJUMU;
SVĀRKIEM SEDZA, MUTES DEVA,
ROCIŅ' LIKA PAGALVĪ.

Horizontālā stāvoklī smadzenes
atrodas vienā līmenī ar pārējiem...
orgāniem.

DĀRGĀS SIEVIETES!

Vai jūs zināt, kas ir vīrietis? Cilvēces kaļngals vai tāpat, kā caurums peizajā, tukša vieta, nejausība pasaulē?

Apkopojot visu līdzšinējo vietējo un starptautisko pieredzi, var droši sacīt, ka zinātne vīriešus visā visumā pieskaita pie zīdējiem. Pakāpeniski attīstoties, vīrietis ziž mātes krūti, knupīti, pudelīti, pudeli, polšu un visbeidzot labā kompānijā un ar labu zaceni var izzīst arī divus, trīs polšus un pat vairāk.

Jāatzīmē, ka pieaudzis vīrietis visbiežāk staigā uz pakaļkājām, lai gan algas dienā un pēc pudelītes zišanas šaurā vienādi domājošo kompānijā nereti atceras savu saulaino bērnību un nometas arī uz visām četrām. Šādā stāvoklī, starp citu, vīrietis ir vieglāk pieradināms un padodas dresūrai tiktāl, ka, atkal piecēlies uz pakaļkājām, nožēlo grēkus, spēj patstāvīgi mazgāt traukus un grīdu, iznest atkritumu spaini un atdot sievai to, kas palicis pāri no algas.

Sieviete nereti pieķeras kādam eksemplāram un atstāj to pie sevis dzīvoklī uz ilgāku laiku, jo ar pašvaldību lēmumiem vīriešu turēšana dzīvokļos aizliegta pagaidām nav.

Nebrīvē vīrietis spēj izturēt diezgan ilgi, dažkārt pat līdz sudraba, zelta un citu dārgmetālu kāzām. Ja vien sieviete neklapē viņu ar miklas rulli pa galvu un citiem dzīvībai svarīgiem orgāniem. Saklapēts vīrietis bieži vien jūtas traumēts un viegli kļūst par citas sievietes likumīgu laupījumu.

zvēloties vīrieti, sievietei būtu jāņem vērā vīrieša augums. Liela izmēra eksemplāri saimniecībā ir ļoti nerentabli, jo spēj apēst vairāk, nekā nopelna. Bez tam liela auguma vīrieši nav piemēroti mūsdienu sociālisma paliekām mazgabarīta dzīvokļiem un mazgabarīta mēbelēm. Ģimenes strīdu gadījumā tiem ir ļoti grūti nakti pavadīt vannā, pieliekamajā kambarī vai pat gaitenī uz paklājiņa, jo gaitenī lielākoties neatbilst šāda eksemplāra garumam un platumam.

Visparocīgākie ekspluatācijā ir maza auguma eksemplāri no tā dēvēto dekoratīvo vīriešu pasugas. Iegūstot savā īpašumā šādu vīrieti, sieviete allaž jutīsies galvas tiesu pārāka par viņu. Bez tam maza auguma eksemplārs ir vieglāk transportējams uz mājām no viesībām, kafijas vakariem un prezentācijām.

Dekoratīvie vīrieši ļoti dabiski iekļaujas jebkuras, pat vismazākās dzīvojamās platības interjerā un nepieciešamības gadījumā var tikt apmainīti pret citu, modernāku vai jaunāku izlaiduma modeli.

Arī no ekonomiskā viedokļa mazgabarīta vīrieši ir bezgala ērti, jo sieviete no vienas vecas minibiļetas ēdam minivīrietim

var pašūt divas jaunas sporta maksibikstīt kādreiz dēvētas par piščevicēm.

Runājot par vīriešiem, nevar nepieminēt vīriešu acis. Vīriešu acis mēdz būt zilas, zaļas, brūnas un dažkārt arī raibas. Raibas acis vīriešiem visbiežāk ir otrajā dienā pēc pirmās, zilas – pēc savstarpējo attiecību noskaidrošanas aiztuvāk vēl neprivatizētās, mājas stūra. Dažu vīriešu acis, pavisāmērā aplūkojot, var šķist caurbīdīgas. Tā sievietēm par to nav vērts uztraukties. Sieviete cauri nevienam vīrietim ar skatienu nekad vēl neizurbīs un tuvākajā pārrēdzamajā nākotnē drīz vien arī neizurbīsies.

Daži vārdi par vīriešu apspalvojumu. Lievilcienos visus vīriešus var iedalīt gludos, viegli pūkainos. Pūkainie galvenokārt cēlušies no mērķaķiem, tāpēc ir kaislīgi, dzīvesprieci, mīl banānus un kaimiņu sievas. No kā cēlušies gludie, līdz šim vēl īsti noskaidrots nav, bet ir slīpēti, aukstasinīgi un no jebkuras slide vai nepatīkamas situācijas izslīd kā zuši. Tā gludie vīrieši sievietei jātur ar vilnas cimdēm, lai nevēlams, aizžāunām.

Taču, lai kā arī nebūtu, – vīrietis bez sievietes, tāpat kā sieviete bez vīrieša, ir kā muca bez spundes vai kā nulle bez vieninieka. Tā kā muca nostāsies priekšā – nulle vieninieka vai vīrieša priekšā – nulle, ir atkarīgs tikai no jūsu dārgās vietas!

Ž. EZ

R. V

Herzkreislaufring

Dažas epizodes no manas biogrāfijas

Ari es kādreiz biju jauns, stalts un skaists. Un arī man uzradās viņa. Es teikšu – bilde. Svaiņi mālēta. Ar melnu, sarkanu un rozā krāsu. Iepagāja ne četras nedēļas, kad svaigi mālētā zilde mani ierāva dzimtsarakstu nodaļā, kas tradās tepat netālu pie Teikas. Pēc šā ārkārtējā notikuma noskaidrojās, ka manējā strādā nekur citur kā vienā pieklājīgā ēdnīcā, kur pat alu pārdod tikai zināmajiem cilvēkiem. Tāpēc mājās viņa necieta neko stiprāku, vienīgi katru dienu ēlējās iebaudīt ko dabisku un nesapačkātu.

– Zaķīt! – viņa teica. – Kaut tu saprastu, kā man šaršo īsta šnicele un karbonāde, sulīgs bifšteks un antrekots...

Grozīšanās pie gāzes plīts iedragāja manu dzelzaino veselību. Tāpēc jau pēc kāda laiciņa āķu smagi pūst un sūdzēties par radikulītu, kau- u sāpēm, išiasu, angīnu un hronisko bronhītu, kas it kā bija sakādēts kopā ar garo klepu. Mīļumiņš to ņēma ļaunā. Viņa skaisti nosarka, pateica dažus ikdienā nelietojamus vārdiņus un piedevām man uzmauca galvā ne visai apjomīgu katliņu, ko līdz tam biju lietojis harčo- upas vārīšanai. Spožais trauks bija domāts tieši ļaivai. Pat nomaukt nekādi nevarēja. Ar katliņu galvāaizgāju pie ģimenes ārsta. Bet dakteris tikai skaļi smējās un ne ar vārdu nepieminēja atbrīvošanu no darba. Tā esot tikai sīka sadzīves trauma.

Mana otrā sieva – arī bilde. Vienīgi mālēta ar tādām maķenīt pašķidrākām krāsām. Toties pirmajā sestdienas rītā pēc reģistrācijas es informēts, ka mūsu ģimene vēloties doties tūrisma pārgājienā. Kad ieraudzīju somu, kas man it kā būšot jāstiepj uz muguras, no katīšanās vien kājās iemetās krampji.

– Esi gan tu memļuks! – mans bumbulītis

paķēra somu un neiedomājami veikli uzstīvēja maniem traukiem pieciem. Es izturēju sekundes piecas un tad sāmu.

Mana trešā sieva? Nu, nekādas līdzības ar bildi. Toties cepa un šņorēja viņa. Tātad paradīze un leiputrija kopā? Tā nesakiet vis! Viņa vēlējās iet uz simfoniskā orķestra koncertiem un mani kā tādu pieķēdētu būdāgu vazāja līdzī. Šniceļu un peldošo salu dē pirmos divos koncertos jut- tos tīri ciešami. Bet, gatavojoties trešajam, ne- saprotami spēki mani sāka kratīt tik neizturami, ka, gribot, negribot vajadzēja ieņemt stiprākas zāles. Tā nu sagadījās, ka šoreiz pļerkstošā un kaķa brēcieniem līdzīgā mūzika mani ieaijāja. Es, ievērodams taktismēru, dažas reizes melodiski iekrācos un, lai būtu ērtāk, nemanāmi noslidēju no krēsla.

Mīlie, labie! Kāds jandāliņš iesākās! Daļa klausītāju skaļi brēca, dažī palaida – hi, hi un ha, ha. Viens pat pārvērstā balsī ieaurjās:

– Deg, deg! Vispirms glābiet sievietes un ma- zus bērņus, – un, gandrīz vai izlauzdam durvis, izskrēja no zāles.

Atradies īstais glābējs! Toties kāds cits mani nostiepa uz grīdas un sāka mākslīgi elpināt. Es, protams, atgrūdu brīvprātīgo dakteri un metos bēgt.

Vēl tikai jāpiemin, ka mana trešā sieva uzvedās vissaprātīgāk. Viņa vienīgi izdvēsa:

– Pagaidi tikai! Mājās tu dabūsi ar vešas dēlīti.

Dārgie vīrieši! Domāju, ka no manas biogrāfijas būsīt kaut ko mācījušies un precēšanās kārajām sievietēm pratīsiet atbildēt īsi, precīzi un nelokāmi:

– Cienītās! Meklējiet durakus citur! Čau! Auf Wiedersehn! Gudbai un do svidanija!

E. ZIEMELIS

Sakāmvārdi

Kāds amats, tādi nodokļi.

Visam savs laiks. Laiks grābekli nomest, laiks – uzkāpt.

Katram amatam savi draudi.

Neroc bedri citam, ļauj, lai viņš pats to izrok.

Akmens atstāj vietu, koks – celmu, bet cilvēks – parādus.

EZ VĀRDIEM

J. Melgailis

KĀ TOP DZEJOĻI

Reiz Jancis Rancis atkal šķirstīja vecas avīzes un uzgāja šādu vārsmu:

tumsā balti burti lēkā
pa melnām palodzēm
stiklu vietā sakusuši
cukurgaiļi klusē
bildes augšpusē mēness raud
gaismu pret zemi
zvaigznēm nepatīk krist ceļos
tās krīt lejā
ūdeņi komunicē ar zivīm
par rītdienas laiku
mājās izdziest uguntiņu acis
brilles vēl jāpasūta
veikalos viss dārgi
un pārdevēji ieģērbjas
vampīru tērpos
maks somā dzied par smago
tukšumu krūtīs
šampūns apkritis uz galda
raud par matiem
„nāk miegs, nāk miegs,” kaut
kur galvā ierunājās nakts.

/Kristīne Rublovska/

– Nejauši gadījās, ka tas atkal izrādījās Kristīnes Rublovskas dzejolis. Mani dziļi aizkustināja šis dzeja, – DADZIM atzinās Jancis Rancis, – un, pašam negribot, kā atbalss traģisma pilnām vārsēm, radās šis dzejolis:

Komunicētās vīzijas /parodija/

Kad vakarā tumšā es steidzos uz mājām
No palodzēm melnām krīt burti kā zārdi
Es speru tiem mošķiem ar trīcošām kājām
Un pretī man atskan tik nejauki vārdi

Es dzirdu kā maks skaļā balsī sāk dziedāt
Pat brilles sāk dejojot un aizmūkot sma- da
Man pēdējās asinis vajadzēs ziedot
Jau optikas vampīri pārgērbti ga- da

Raud piedzēries šampūns un pakrīt uz galda
„Nāk miegs,” – runā galva, „vairs nevaru turēt.”
Vai tiešām būs jāatmet vienīgā bauda,
Ik dienu tai zilajā ekrānā lūrēt!

DAUDZREIZ PĀRSTĀSTĪTAS SARUNAS

Sakāt, ka bijāt Prāgā un nedzērāt alu? Ak, kungs, tas ir tas pats, kas redzēt Parīzi un nenomirt!

Teātra administratora kabinetā ielido resna- mēslu muša, riņķo virs atbildīgās darbiniece- galvas un cilvēka balsī dūc:

– Mannn, lūdzzzu, biļeti uzzzz izzzzrādī! Mannn lūdzzzu, biļeti uzzzz izzzzrādī!

Pārsteigtā administratore iesaucas:

– Uz kuru izrādī?
– Uzzzz pašššu sūdigāko!

Sieva saka vīram:

– Es tevi lūdzu iedzīt sienā divas naglas!
– Es jau iedzinu.

– Iedzini?! ...Un kur lai tagad iespraužu gludekli

JURĢI

BEZ VĀRDIEM

D. Melnis

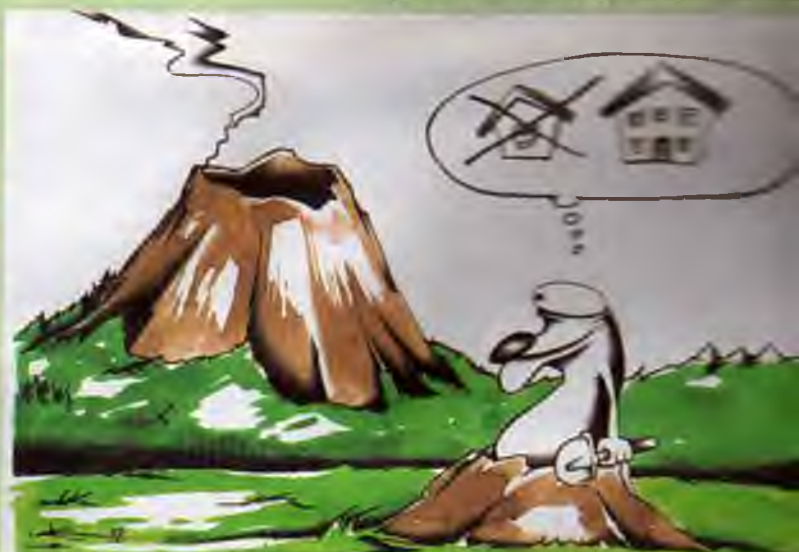

Speciāli DADZIM G. Duka

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

Pasmaidi

**KRUSTVĀRDU
MĪKLAS**
Internetā

mīklas

www.pasmaidi.lv

SIA "Auzas un Pelavas"

apsveic SIA "GRS"

11 gadu jubilejā!

DZIMŠANAS DIENĀ!

*Jūs domājat radiators un saprotat to ka Ainars Pudulis.
Jūs domājat Ainars Pudulis un saprotat to ka radiators.*

ainars@radiators.lv

www.pelavas.lv

Kaķis maisā

Projektā PELAVAS tiek piedāvāts:
Jauns produkts:

**Jauns
RADIATORS
no pusiekosta taču
mazliet atšķiras,**

Integrēto procesu iestrēgšanas cēloņu analīzes
laboratorija SIA «Auzas un Pelavas»
SIA «GRS» vārdā meklē

- * Pārdevēju darbam auto rezerves daļu veikalā
- * IT projekta vadītāju
- * Produktīvu semināru organizatoru

Piedāvājam:

1. iemācīties izprast Latvijas uzņēmējdarbības Nacionālo īpatnību pamatus
2. ar katru dienu pieaugošas karjeras izaugsmes iespējas centīgām
3. darbu dinamiskā vidē, kur tirgo auto detaļas un sniedz auto servisa pakalpojumus

Prasības:

1. atbilstīga humora izjūta, kas ir nepieciešama, lai bez tās nav vērts pat saīdināt
2. brīvas komunikācijas spējas un spēja runāt ar svešiem cilvēkiem
3. drosmīgs nedomāt ko par sevi domā citi un būt gatavam uzprasīt neskaidrības
4. vēlme katru dienu apgūt kaut ko jaunu ar atbildību un bez vienaldzības
5. prasme strādāt ar datoru
6. latviešu un krievu sarunvalodas un rakstības brīva pārvaldīšana, latgaļu valodas un rakstības zināšanas tiks uzskatītas par priekšrocību

Gaidām Darbinieku,
kurš vēlas apgūt veiksmīgas
uzņēmējdarbības
pamatus praksē un
jau ir sapratis, ka tikai
Darbs Dara Darītāju,
un tikai izdarītais ir
tas, kas Tavi raksturo.

CU vietā labāk pastāstiet
vai uzrakstiet, kā Jūsprāt
mēs sapratīsim, ka Jūs esat
tas Darbinieks, kurš mums
ir vajadzīgs un SIA GRS ir
tā vieta, kurā tieši Jūs esat
piemērots šim amatam!

GSM: 9212144
E-pasts: auzas@pelavas.lv

Starptautiskais jauno autoru filmu festivāls ZANNAS
Laimīgās Annas

Sākas filmu un
audiovizuālo darbu
pieņemšana 2006. gada
festivāla konkursa
programmai

Darbu iesniegšanas termiņš:
2006. gada 1. maijs (pasta zīmogs)

Darbus sūtīt vai iesniegt personīgi:
Latvijas Kinematogrāfistu savienība
Festivālam "ZANNAS"
Elizabetes iela 49
LV - 1010

Lai iegūtu kontaktus:
E-pasts: zann@zannas.lv
Tel: 6845549

**PROJEKTS: 1-DAY ACTION. WHY
KEEP YOUR RIGHT TO REMAIN
SILENT**

Šogad, Pasaules Preses Brīvības Dienā, 3. maijā, kultūras un
jauniešu organizācijas no aptuveni 25 valstīm, tajā skaitā
arī no Latvijas, organizēs dažādas radošas darbnīcas pa
tēmu – vārda brīvība. Dienas beigās tiks izveidota grāmata

KĀPĒC RUNĀT
PAR
NABADZĪBU

TAS KURŠ
IZGUDROJA
PUTNU GRIPU

PĒRC 3

CETURTAIS
PATS
SKRIES
PAKAĻ

KREDĪTUS
DOD
PAR VELTI

ZINĀJA
HAVAJU SALAS
TAS NESKARS

Loesje

MANA
GALA
V

JA KŪLA AUGTU
SAULES AKMENI

AR MANAS OMES
VISTĀM

BRĪVA VIETA
JŪSU REKLĀMAI

VAI ARĪ TAD
DEDZINĀTU

VIENMĒR VISS IR
KĀRTĪBĀ

Loesje

Projektu rīko Loesje International (Starptautiska NVO)
sadarībā ar studentu un jauniešu radošo apvienību
MYSTYLE art no Latvijas.

Info: www.1-day.org

www.radionaba.lv

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDIOS

Gaišos tonos

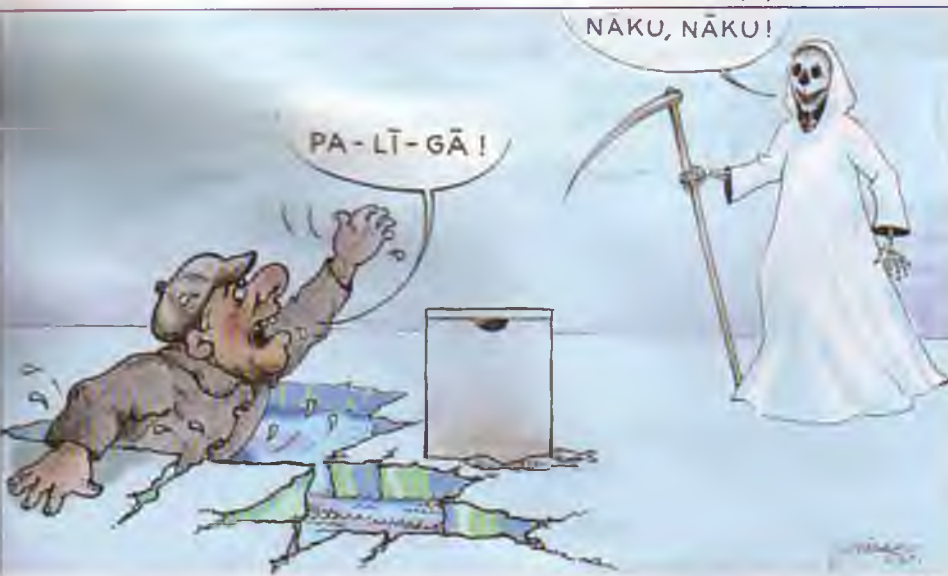

A. Liepiņš

- KAD KLĒTINĀ DUSĒSI TU, PIE TEVIS ES AIZIEŠU

V. Band

Gīna

BEZ VĀRDIEM

M. Sturms

Dadzis iesaka

DZĪVES PROCESU PAKĻAUSIM APARĀTIEM

Cienījamie līdzpilsoņi, svara vērošana vairs nav modē! Kopš amerikāņu izgudrotājs Viljams Karrijs ir radījis iekārtu, kas palīdz cilvēkiem, kuri cieš no pārlieku lielas ēšanas kāres, progresīvi domājoši resnīši vairs nevēro svaru, bet gan skaita kumosus.

Minēto iekārtu izmantojot ēšanas laikā, jūs pie galda nepavadīsiet ilgāk par 15 minūtēm. Kāpēc? Nervi būs čupā! Ik pēc 30 sekundēm tā raidīs signālu, pēc kura mutē būs jāieliek kārtējā pārtikas deva. Reizi piecās minūtēs atskanēs cits signāls, pēc kura tiks noteikta sāta sajūta. Bet kad nosēdīsies baterijas un iekārta nespēs izvest ne pīkstiena, jums sāksies gavēnis. Tā tikai nesen parādījušies pārdošanā, tāpēc par efektivitāti grūti spriest.

Kur ēšana, tur arī gulēšana. Svēta lieta – pēc pusdienām nosnausties diendusā. Tāpēc pienācis pēdējais laiks ķerties pie gulēšanas aparāta izgudrošanas. Iedomājieties aparātu, kas ik pēc 30 sekundēm paziņo, cik jums palicis līdz mošanās brīdim. Tad vēl derētu aparāti, kas pasaka, kad jāaiziet uz tualeti un kad pienācis laiks nodoties mīlas priekiem. Tad, šķiet, galvenās cilvēka funkcijas būtu apmierinātas. Vispār jau feini – pašam ne par ko nebūtu jādomā, gan ēšanu, gan gulēšanu, gan čurāšanu, gan mīlēšanos regulētu mūsdienīgas tehnoloģijas.

JĀNIS JASMĪNS

**Daudzi lasītāji jau ievērojuši rubriku
HĒRONISKĀS ZIŅAS. Šoreiz piedāvām nelielu,
uz patiesiem notikumiem balstītu
pamācību – kā uzveikt ļaundarus.**

HI TECH UN DĀRZA MĀJIŅA

Pavasara tuvošanās liek sarosīties veselam ļaužu slānim, sevišķi tiem, kuru īpašumā saglabāties kāds zemes pleķītis ar mazu būdiņu vai vasarnīcu. Dobes agrā pavasarī ar kūpošās zemes smaržu, prieks, ka tavs burkāns, draiskulis tāds, no zemes izlēdis veselu nedēļu agrāk nekā kaimiņu Mildai... Lai nu šī lūr pār žogu un nesaprašanā kasa pakausi. Eh, ko gan vēl latvietis var vēlēties?! Taču šo idilli apdraud parādība, ko pazīst ikviens dārza mājiņas īpašnieks, proti – nepietiek, ka pērnā gada zemeņu ražu aprīja gliemeži uz pusēm ar vietējiem pusaudžiem, ziemā atkal kāds ielauzies mājiņā un aizstiepis veco tranzistoru, kafijas automātu un pat vectēva spiningu un gumijniekus. Štrunts par tiem gumijniekiem, bet vizuāli bija kalti no sudraba piec-latniekiem...

Skriesi uz policiju un rakstīsi iesniegumu, ka kaut kad starp Mārtiņiem un Lieldienām pazudis vecs radioaparāts? Kaut kā stulbi. Risinājumu saka priekšā pati dzīve un politika – Jūrmalgeitas skandāls taču arī sākās ar *Hi Tech* jeb modernām

noklausīšanās iekārtām! Kurš gan teicis, noklausīties var tikai politiķu ķēķa sarunas?

Un nupielietas. Dzīves apdraudētajam grūti gabala īpašniekam steigšus jādodas uz jebkuru sadzīves tehnikas veikalu, starp citu, vēl jāpagūst uz Lieldienu atļaidēm. Tur jāiegādā visparastākais diktofons. Labāk digitālais, ieraksta laiks mērāms vairākos desmitos, starp citu, ja nederēs arī kasetnieks.

Taču viena funkcija šim verķim ir svarīga – jāieslēdzas ierakstīšanas režīmam, tiklīdz sāks jebkāds troksnis. Būtiska nianse: diktofonam jānoslēpjas tā, lai iespējamās sarunās izdotos ierakstīt puslīdz kvalitatīvi, turklāt tā to nedrīkst pamanīt, citādi darbs un nauda. Tad jāieliek labas baterijas, jādodas mājup. Jāgaida, kad medijums pats ieskries tiklā – kas sāks griezties tai mirklī, kad ar krikšķi atvērs atļautās durvis. Pat tad, ja šie brauļņi zādzību laikā nebūs viens otru nosaukuši vārdā, uzvārdā, skaidrības labad nosaucot arī personu kodu, ar iegūtajiem dialogiem būs vairāk nekā pietiekami, lai vietējais policijas inspektors vien pateiktu, kurš gāja, kurš lauza, kurš nesa, kurš teica nepieklājīgu vārdu, kad tumsā saņēma galvu.

Starp citu, reiz Kuldiņģā divi zagļi izmeklēja kabinētā nonāca tieši tādā veidā, jo attapīgais īpašniekam apņēma ķēpāties ar garmācītēm, nedēļas nogalēs bieži burtiski nosēdus kaimiņu mājā. Sakot nu vēl, ka tie modernie un īpaši elektroniskie verķi domāti, lai ierakstītu visu, kas notiek, un tieši tāpēc tie ir tik dārgi.

A. Mukāns

D. Meklā

ZIŅU BLOKS

* Amerikas rōtallietu veikalos pārdošanā parādījušies spēļu komplekts *Tagad tu esi policists!* Komplektā ietilpst pistole, pīrādziņš un miris pārinieks, kurš jāatbēbj.

* Vācu zinātnieki radījuši anti-viagrau, lai rāmi, bez satraukuma varētu skatīties porno-filmas.

* Vīrs milzīgām naftas nogulsnēm ģeologu komanda no ASV ir atklājusi kādu arābu valsti.

SLUDINĀJUMS

Vieгла peļņa, neizejot no mājas!

Atsūtiet man savu internetbankas lietotāja numuru, paroli un kodu kartes norakstu uz e-pasta adresi:

peļnja.protams.man.666@nehoo.eu,
un naudiņa rīpos!

Trasta uzņēmums **Fūls&Hanters**

DARBOLISMI

● Nodarbošanās darbavietā ar muļķībām attīsta sānu redzi, dzirdi un modrību kopumā.

● Es taču jums saku – nāciet rīt. Bet jūs visu laiku nākat šodien.

● Karjeru netaisīsi, rāpjosies uz augšu pa apbružātu kāpņu pakāpieniem. Jāatrodas liftā kopā ar īsto kompāniju.

● Pasaki man, ko tev vajag, es pateikšu, kā to saņemt.

PRIEKŠVĒLĒŠANU MARATONS

Vloto: ĪSTS POLITIĶIS, NONĀKOT PIE CEĻU SAZAROJUMA, IET PA ABIEM CEĻIEM VIENLAICĪGI

Saeima apstiprināja valdības izmaiņas pēc *Jaunā Laika* aiziešanas opozīcijā, pateicoties kreiso deputātu netiešam atbalstam.

Neatkarīgais deputāts Jānis Jurkāns Saeimas sēdes laikā aizskāra masturbācijas tēmu.

– KO JŪS TEIKSIT, JA LIETOŠU VĀRDU MASTURBĒT?
– NEĻAUŠU, JUMS TAS VAR NEIZDOTIES... (PIETAUPIET SEVI SIEVAI)

Veselības ministrs Gundars Bērziņš salīdzināja *Jauno Laiku* ar insektiem

PSIHIATRIJA

– MINISTRAM VAJĀŠANAS MĀNIJA ...
TRĪS ŠPRICES DIHLOFOSA UN RĪT LAIDIET MĀJĀS!

Deputātu pārdzīvojumos ieklausījās karikatūrists A. Mukāns.
A. Mukāna iespaidus sublimēja karikatūrists R. Cinkuss.

VĒRTĪBU PĀRVĒRTĒŠANA

POLITISMI

Politikis ir akrobāts – viņš notur līdzsvaru, runādams par vienu lietu, bet darīdams par visam ko citu.

/M. Baress, franču rakstnieks/

Kapitālisms bez bankrota ir tas pats, kas kristietība bez elles.

/F. Bormans, vācu rakstnieks/

Politikā taisna līnija ir tuvākais attālums starp divām nelaimēm.

/Dž. Džefrijs Rošs, amerikāņu žurnālists/

Politika nav neiespējamības māksla – politika ir izvēle starp nepatīkamo un nāvīgo.

/Džons Helbreits, publicists/

Sievietes interese par politiku ir interese par vīriešiem, kuri politiku ietekmē.

/Gijs de Mopasāns, franču rakstnieks/

Politikis ir jebkurš cilvēks, ar kura ietekmi sabiedrībā pietiek, lai iekārtotu savu māti par apkopēju valdības mājā.

/H. Menkens, amerikāņu žurnālists/

Politikis mēdz piedāvāt vakardienas atbildes uz šodienas jautājumiem.

/Maršals Makliens, kanādiešu politikis/

Politiskais kongress – šaha turnīrs cirka veidolā.

/A. Kuks, angļu žurnālists/

Sievietes pūderē sejas, politiķi smadzenes.

/Ļevs Kratkis, krievu aforists/

Ja Jeļcinu savulaik būtu apvainojusi sievas krāpšanā kā Clintonu, tad tauta būtu atviegloti uzelpojusi par apstiprinājumu tam, ka prezidents tomēr ir mundrs un vesels.

/S. Karganovs, krievu politologs/

Politikas būtība: intriga, kompromiss un mānīšanās vienmēr iet roku rokā.

/Aivars Lembergs – Ventspils mērs un politiķis/

Dadža 9^a l m a ai z kulises

(Turpinājums no 7. numura)

Visus makšķerēšanas un zvejošanas gājienus, kas notika kopā ar **Heisleru**, nemaz nevaru uzskaitīt. Reiz, kad ar zvejniekiem izbraucām jūras līcī mest trali, kuģis naktī aizdegās. Taču nelielā trīs vīru komanda izrādījās tik sagursi, ka mēs ar Hariju nevarējām tos uzstutēt augšā. Kad degošajai instalācijai uzgāzām neskaitāmus spaiņus ūdens un liesma apdzisa, viņš stājās pie stūres rata. Harijs to turēja rokās stingri, un, tā kā pretī negadījās ne koki un stabi, ne sēkli un klintis, kā arī neviens cits kuģis, nekas slikts nenotika. Tikai krietni novirzījāmies no pareizā kursa.

Kad beidzot pamodās īstais stūrmanis un ieraudzīja nokvēpušo komandtiltiņa klāju un kubrika sienas, viņš nemaz pārāk nesatraucās,

TĀ JAU IR STIHISKA NELAIME!

taču, ieskatījies kompasā, tūlīt šausmīgā balsī iekliedzās: *Kur tu stūrē, nejēga! Tur taču ir Zviedrija!* Stūrmanis nomierinājās tikai tad, kad nostādīja pareizi stūres ratu un nodeva pavēli matrozim, lai šis izlej no rezerves kompasa spirtu un uztaisa groku.

Man pēc tādiem piedzīvojumiem sāpēja galva un vajadzēja paiet veselai nedēļai, lai es atkal atgrieztos normālā dzīves ritmā. Harijs turpretim jau nākamajā dienā, it kā nekas nebūtu noticis, enerģijas pārpilns rosījās redakcijā. Varbūt tieši pēc tādiem trakulīgiem braucieniem arī dzima viņa liriskais dzejolis *Jel piedod man, jūra*. Atcerieties?

*Jel piedod man, jūra,
es stāstu par tevi,
Bet lūpās deg vārds,
ko nosaukt nav ļauts...*

Harijam netrūka pielūdzēju. Sevišķi viņu dievināja dāmas. Arī pats viņš nevairījās no tā, savu rīcību attaisnodams ar Ojāra Vācieša vārdiem: *Krāces apiet nav laika!* Dažas sievietes Heisleru uzlādēja brīnišķīgu dzejoļu radīšanai, citas iztukšoja pamatīgās uzdzīvēs un trakulībās, bet vispār Harijs bez sirdsdāmām un nepārtrauktas iemilēšanās nemaz nav iedomājams.

Neskatoties uz bohēmisko dzīvesveidu, Harija darba spējas bija apbrīnojamas! Lirika, satīriski dzejoļi, epigrammas un feļetoni par konkrētiem notikumiem, redakcijā iesūtīto dzejoļu recenzēšana, tulkojumi (Tvardovskis, Jeseņins) un tad vēl radošās tikšanās ar lasītājiem. Tādās uzstāšanās reizēs viņš, protams, galvenokārt pasniedza savu liriku, ar ko izpelnījās visskaļākos aplausus. Taču dažreiz, īpaši, kad klausītāju zālē pulcējās vairāk vīriešu nekā daiļā dzimuma pārstāvju (tas gan notika ļoti reti), Heislers lasīja savas mazās pasaciņas – meistarīgas minisatīras. Tās, liekas, daudziem ir aizmirsušās. Tāpēc dažas nocoitēšu.

● Meža cūka brīnījās: – Hm...Stāsta, ka no zīlēm augot ozoli. Cik man zināms – tikai sivēni.

● Ezis bija ļoti greizsirdīgs. Viņš pat kaktusā saskatīja konkurentu.

● Uzlēca Saule.

– Tas tikai tāpēc, ka es nodziedāju! – iesaucās Gailis un novicināja spārnus.

● Liela muiža – kaut kāds tur Galilejs! – čiepstēja Čālis. – Es vēl nebiju izšķīlies, bet jau zināju, ka pasaule ir apaļa...

● Čūska šņāca:

– Kaut vai no ādas izlidišu, bet pie jauna tērpa tikšu!

● Jāapgūst klasika! – nosprieda Ķermis un ķērās pie trešā grāmatplaukta.

● Āmuru notiesāja par siko huligānismu. Esot iesitis Naglai pa galvu.

● Žurka sūdzas:

– Visa dzīve pagrīdē, bet nekādas atzinības!

Ja nemaldos, to neviens redaktors drukāt neuzdrošinājās un Harijs to izplatīja mutiski.

(Turpinājums sekos)

D. Breikšs

BEIDZOT PAVASARIS KLĀT

Sniegs, kas jumtos krājies gubār
Tagad kūst un tek pa trubām.
Ļaudīm, kas pa ielām drasē,
Galvas pašiem jāpiepasē.

Sniegs no jumta malas trūka,
Vēlās tā kā milzu kūka.
Kur pirms brīža Mīce Taube –
Sniega kalns un zaļa aube.

Rāpus metas sētnieks Sašo,
– Vai tā madāma maz dvašo?
Saskrien pūlis – kāds ir fakts –
Nelaime vai terorakts?

Ātrie laiž caur dubļu lāmām,
Sāļas šaltis veltot dāmām.
– Dzīvos jūsu resnā Mīce,
Zila acs un smadzenītrīce.

Terors nav, un liķi mostas,
Vienīgi vēl sētnieks stostas.
Pūlim atkal elpa rimta
– Štrunts, viens dācums no jūma

BEZ VĀRDIEM

J. Buliks

Balvu rajona

**5. Grāmatu svētki
notiks 21. aprīlī Balvos**

Plkst. 13:00

DADŽA lasītāju konferencē
Balvu vidusskolā, turpat bū
skatāma DADŽA mākslinieku
I. Melgaija darbu izstāde.

Literāts ANDRIS BERGMANIS par sevi un mazliet par citiem

Patlaban strādāju pie divām grāmatām – DUMPIŠ ČILĒ un MŪSU DZĪVESVEIDS (padomju laiku bohēma) un NURBULIĀDE JEB LATVIEŠU DZEJAS PĒSĒJUMS (par dzejnieku Aivaru Neibartu). Abās ir daudz jocīgu – vismaz manuprāt – un paradoxālu epizodu, kas arīdzan pekstiņu, kā tos tajos barģi jautrajos gados dēvējām. Daļu no padomju laiku bohēmas piedāvāju DADŽA lasītājiem.

DUMPIS ČILĒ!

Iraid 1973. gada septembris. Netālu no Cēsīm – Priekuļos – notiek Komjaunatnes centrālās komitejas radošās jaunatnes nometne. Braucam no Priekuļiem uz Cēsīm. Rolands Zagorskis lasa tās dienas avīzi. Viņam pār plecu skatās Edgars Girsensons. Pirmajā lappusē ziņa par apvērsumu Čilē ar virsrakstu Dumpis Čilē. Edžus, to izlasījis, pa visu autobusu blaurē: *Āprāts, Roland, mūsu kolēģis Uldis Dumpis jau līdz Čilei ticis. Vēl vakar viņu redzēju. Nez' kur tad tagad Ģirts Jakovļevs?*

KLOPE TIK TIEŠĀM BIJA!

Tās pašas Cēsīs, tā pati radošās jaunatnes nometne. Pēdējā mūsu jautrās saiešanas nedēļā Cēsu komjaunieši mums Cēsu vienīgajā restūzī sarīko vakariņas ar piedevām. Esam sasēdināti pie gara galda, kas bezmaz vai brūk no uzkožu un pilnpudeļu gūzmas. Mūsu dzīru vieta ierādīta pie ieejdurvīm, no turienes redzamas gan tualetes, gan priekštelpa, gan kāpnes. Pie galdiņiem sēž tradicionālie kroga apmeklētāji – ieskurbuši puīši ar savām meičkiņām. Man blakus ir mazliet jautri ietrimpelējis Jānis Baltvilks. Pēc pirmā uzsauktā tosta un radošā darba veiksmes vēlējumiem, Jānis iekliedzas: *Klope būs!* Un tā pēc katra tosta. Komjauniešu vadība ir neizpratnē: *Nomierinieties, dzejniek, pie mums nekad nekaucas.* Un tajā brīdī tik tiešām sākas klope. Kaut kāds sadzērušos ļaužu murčkulis aizveļas mums garām, viens otru ar dūrēm slānīdami. Ievēlās priekštelpā. Viss kā amerikāņu filmās, kuras pie mums (*pēsesesā*) tikai pareti rādīja. Sitiens – un viens džeks pārveļas pāri kāpņu margām! Jānis, savu pareģojumu sajūsmināts, grib celties kājup, bet viņam uz katra pleca pa zāles pārziņa roka: *Nomierinieties, dzejniek, tūlīt viss beigsies.* Un tiešām – kaušļi pēc dažām minūtēm norimst, sāk spēlēt dzīvais orķestris. Kaušļi dejo ar mūsu meitenēm, mēs ar viņējām, bet Baltvilks brīdī pa brīdim iegavilējās: *Es taču teicu, ka klope būs!*

AIVARS NEIBARTS PĻAUJ PIE ĻEŅINA PIEMINEKĻA

Par pļaušanu joprojām dēvē dzerstišanos. (Ai, kā viņš vakar bija pieplāvējis!) Agrā rīta stunda Cēsu centrā. Neibarts (vairāk gan pazīstams ar *kļičku* Nurbulis) pēc dažu slāpes remdējošu bairīšu ietrimpelēšanas kaut kur sadabūjis izkapti. Nav zināms, vai kādā ābeļzarā pakārtu privatizējis, vai arī godīgi Cēsu kolhozu tirgū iegādājies. Viņš pieslampā pie *ļeņinekļa* un, skatī deklarēdams, ka grib piepļauties, sāk pļaut. Tajā brīdī, neko jaunu nejaudzams, garām iet *tūdaliņš* (nurbuļvalodā – milicis). Viņa pienākums ir pārtraukt nesankcionētu zāles pļaušanu pie proletariāta vadoņa pieminekļa. Tūdaliņš piedrasē pie plāvēja. Nurbulītis ar savām zilajām ačelēm paveras kārtības sargā un ievīkšķa viņa rokās izkapti. Ievīkšķa un – palekdamies un putniski rokas vicinādams – drasē promup pa Rīgas ielu. Tūdaliņa seja neizpratne: izkapti kā pārkāpuma lietisko pierādījumu pamest viņš nedrīkst (ak, Dievs, pie Ļeņina pieminekļa!), bet skriet noziedzniekam pakaļ nevis ar automātu vai revolveri, bet ar izkapti – arī tas ne pēc kādiem padomju milīciem izpildāmiem reglamentiem nav atļauts. Tā viņš, visai nurbuļkompānijai smeļot, tur palika, kādu brīdi ar izkapti rokās sargādams proletariāta vadoni.

Kad pastāstīju šo notikumu Andrim Kolbergam, viņš, zodu kasīdams, teica: *Tas ir drūmi. Ja Nurbulis*

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Dzejniekam parasti ir vāja atmiņa – nespēj atcerēties paša sacerētus dzejoļus. Tomēr izņēmumi, kuri no galvas spēj norunāt veselu krājumu. Ginesa rekordu grāmatā jāieraksta Laimonis Kamara.

– Es atceros pirmās bērnības atmiņas no pilna gada vecuma.

– Nelej čugunu! Kas tev tik briesmīgs palīgs prātā?

– Kāpēc briesmīgs? Gluži otrādi – ļoti patīkams. Man virsū nāca liels balts kalns.

– Acīmredzot tu savā iepriekšējā dzīvē bijis kalnietis.

– Nē. Tā bija mātes krūts, ko es labpatīkāju zīdu.

Kad Andrim Bergmanim iznākusi pirmā dzejoļu grāmata *Uzdāvinu man šis dzejnieks*, tīeris Juris Bartkevičs vēlas ar viņu iepazīties.

– Kas tu tāds esi? – jauns dzejnieks, kas

– Nekas.

– Es arī vēl nekas neesmu. Tad mums jātur kopā.

Dzejnieks Gunārs Selga, strādādamas žurnāla *Karogs*, zvina dziedonei Elfrīdai Pakulei, izlūgtos interviju sakarā ar viņas jubileju. Klaušuli noceļ viņas vīrs Aleksandrs Daškovs.

– Vai es varētu lūgt biedreni Pakuli?

– Tu ne tikai pa kuli, bet arī pa kaklu vādabūt, – smiedamies atbild Daškovs.

Literārā kluba *Šķelpata* īsprozas konkursā iesniegti 54 stāsti.

– Tiem ir kopīga iezīme – visos daudz liķu atzīst kritiķis Guntis Berelis.

Žūrija pēc izlasīšanas klusa – kā jau mirus pieminot.

Dzejas dienās sarīkota literārā viktorīna pedagogiem, kuru vidū lielākoties ir daļā cūmuma pārstāves. Viens no jautājumiem skar

– Kad Antiņš noskūpstīja Saulcerīti?

Atbildi priekšā pačukst dzejnieks:

– Pēc trešās jāšanas.

PATIESI STĀSTIŅI

NAKTS VIESIS

Tas notika pagājušajā vasarā. Kādu vakaru pie mājas vārtniem atskanēja zvans. Uz ceļa stāvēja vīrs ar divriteni. Padevis labvakaru angļu valodā, svešinieks lūdza nakstmājas. Parasti šādiem ceļotājiem atsakām, bet kā lai atsaka ārzemniekam? Pēc manas viesmīlības spriedis par visu ciemu. Tostarp svešinieks aizgūtnēm klāstīja, ka esot no Nīderlandes un ceļojot pa Baltijas valstīm. Neprasīja jau daudz – tikai vietu teltij rožu dārzā. Kamēr viesis naski uzslēja telti, pagatavoju viņam vakariņas. Cita aiz citas ceļotāja runas plūdos nogrima salātu maizītes – pēc profesijas ģeogrāfs, bet mācot arī dabas zinības... Tā atklājās, ka esam amata brāļi. Piekļābijas pēc piedāvāju nakšņot istabā. Viņš atteicās. Es atviegloti uzelpoju.

Rīta agrumā viesis klauvēja pie durvīm – gribot nomazgāties. Piedāvāju aukstu dušu dārzā. Nebēdnīgi purinādams rudo, gadu nastas izretināto matu ērkuli un iedegušās miesas, viņš nomazgājās un pavingroja, bet es sarūpēju brokastis uz terases. No vietas, kur sēdēja viesis, labi varēja pārrēdēt kaimiņa augļu dārzu. Pēkšņi viesis kafijas tasīte palika pusceļā un viņš stingi raudzījās uz kaimiņa kokā pakārtu vārnu. Vējš to liegi šūpoja, likās, ka stīvais putns tūlīt aizlidos. Arī citos dārzos karājās pa vārni. Kā paskaidrot, ka tie ir putnubiedēkļi?

Tostarp viesis skaidrā angļu mēlē vaicāja: – What is it?

– Tas ir tāds vietējo ļaužu paradums, – es vāciski skaidroju, – pakārt beigtu putnu, lai aizbiedētu citus. Kur nu, pēc ārzemnieka ģimja nojautu, ka Eiropa mūs nesaprot.

Pagāja gads, līdz notikumam radās atskaņas. Vasaras brīvlaikā pie mums atpūtās Māris no Rīgas, kurš nesen bija atgriezies no jauniešu vasaras nometnes ārzemēs. Viņš stāstīja, ka tur par audzinātāju strādājis ģeogrāfijas skolotājs, kurš apceļojis Latviju ar velosipēdu, vēl esot rādīts *Panorāmā*... Atceroties savu ceļojumu, cita starpā atminējies arī divaino latviešu tautas paražu – žāvēt putnus kokos.

Lūk, kā! Kad nākamreiz dzirdēsīt, ka latvieši kā sēnes aug kokos, nebrīnieties, lauku tūrisms kļūst aizvien populārāks arī ārzemnieku vidū.

I. RIEKSTIŅA

UZ PRIEKŠU UN ATPAKAĻ

12

Kad tā apdomāju, tad pulksteņa rādītāju grozīšana ir gadsimta ceturksni sena. Tomēr allaž sagādājusi zināmas neērtības vai kuriozus brīžus. Spilgti prātā palikusi pati pirmā pulksteņu pārregulēšana. Vispirms jau divaini šķita, ka šī procedūra bija jāveic nakts melnumā – pusnaktī. Kaimiņi teica, ka to izdarīšot, jau gulēt ejot. Es gan iebildu, ka diez vai tad būs, kā vajag, un uzliku modinātāju uz plkst. 24.00. Nakts melnumā zilais bleķa draugs brēca kā aizkauts. Pārbijos. Tad lēnām nāca apskaidrība un, pārstellējusi rādītājus, ar labi padarītu darba sajūtu likos atpakaļ gultā.

Bet, padomājiet – tā turpinās gadu no gada, pat vēl biežāk – divreiz gadā!

Atceros, meitai bērnudārzā bija ražas svētki. Ar milzīgu dubultā kabača jumi padusē pavadīju vienu meitēnu līdz bērnudārza vārtniem, bet otru – līdz skolai. Pēc krietna brīža bērni atgriezās. Tur neesot neviena paša cilvēciņa, pat durvis ciet un visur klusums. Taisni kauns no cilvēkiem. Vienīgais mierinājums – tādi pārpratumi gadījušies arī citiem.

Minēšu mana skolnieka Raivo gadījumu. Agri no rīta (plkst. 6.30) klase gatavojās izbraukt ekskursijā uz Siguldu, zelta rudeņi lūkoties. Iepriekšējā vakarā ciema kultūras namiņā notika balle. Lai dēls nenokavētu autobusu, Raivo mamma jau pirms

balles pagrieza pulksteni par vienu stundu. Viņa tēvs to pašu izdarīja, kad pārradās no balles. Pulkstenis nozvanīja melnā tumsā. Kaudamies ar miegu, Raivo ieradās autobusa pieturā un, nespēdams pārējos sagaidīt, nika tik ilgi, līdz atspiedies pret pieturvietas konstrukciju, saldi iemīga. Kad es vēl smērēju rīta sviestmaizes, pie durvīm atskanēja zvans. Divas pavisam nobijušās klases meitenes stāstīja, ka viņām pie autobusa pieturas kļuvis bail, jo tur tumsā kāds esot – neko neatbildot, tikai šnācot vien. Izrādījās, ka šnācējs ir pašu Raivo, kurš pulksteņa dubultās pagriešanas dēļ ne visai daudz bija dabūjis pagulēt.

Var jau būt tos cilvēciņus der divreiz gadā patramdīt? Lai neieslīgst ierastajā rutīnā, lai neiesprūst ratu sliedē! Ej nu sažini, bet man gan tas īsti nepatīk.

NEVALDĀMIE ARBŪZI

Vasara. Rīgas Cērītiņus.

Kāds melnīgnisnējs rietis labākajos gaļas tirgo dienvīdu augļos. Kastīte ar iekasēto naudu blakus. Tā gandrīz jau na. Iekārojams kumos.

Pēc brīža, kairi grozot gurnus, gaļas augļu pārdevējam blondā meitene īsos brunciņos.

Viņai rokās divi arbūzi – viens vīrs otra. Protams, ka arbūzu noturēt ir neparočīgi un viens nejauši nokrit zemē. Smukā meitene noraizējusies par pārdevējam muguru un noliecas pēc nokrišņu arbūza. Biksītes teju, teju pamanāmas. Tirgo zaudējis runas dotības, ar dienvidnieciski dzāinu spīdumu acīs kā nolēmēts veras jau skatā, bet meitene nesteigdamās nāvējo paklausīgos arbūzus. Turpu šurpu. Kā viņa saņem, tā otrs nokrit zemē. Būdāt viņa izdodas arbūzus salācīt un mēģināt šūpodama gurnus patērēt jau būcēm.

Tikām kastīte ar naudu ar v. p. p. protams, neviens nēlo izcēlīgu, lai p.

Notikums ar meiteni LUOKA VESPA

Divainās peidžerziņa

- ▼ Pēc darba būšu pie friziera. Brokastis uztaiši pats.
- ▼ Mammu, kāmitis vannā vairs nelaiz burbulus.
- ▼ Es atcerējos to dziesmu. Tā bija – Mums nav laika ar *tikumu* iet.
- ▼ Es parkā redzēju Boni – lietusmēteli. Viņš laikam pārskatījās, jo mēģināja a man to ierīci iesmērēt.
- ▼ Kas tu esi, cilvēks vai kas?
- ▼ Tu esi lops. Mums nekas nesanāks. Es tevi nemīlu. Rīt atkal piezvanišu.

PASMAIDI UN UZDĀVINI SMAIDU CITIEM!

Pateicamies visiem, kuri līdz šim sadūšojušies uzticēt savus stāstus DADŽIM. Komiskas situācijas un pārpratumi joprojām notiek ik uz stunda, tāpēc apsolām arī turpmāk publicēt jūsu sūtītos stāstus. Ja esat kļuvis par kādu smieklīgu atgadījuma varoni vai aculiecinieku, uzrakstiet mums savu stāstu minot vietu, kur un kad tas noticis, un atsūtiet pa pastu vai e-pastu (sk. 2. lpp. norādīt: Dadziski patiesiem stāstiniem).

Gūtenmorgens un papēdis

Vienreiz, kad Gūtenmorgens jau bija izaudzis diezgan liels, viņam iznāca pabūt lielās viesībās. Svinības bija lieliskas, ēdamā un dzeramā netrūka. Īpaši netrūka dzeramā. Gūtenmorgens to arī īpaši novērtēja, un vakara gaitā viņam radās nepārvarama vēlme ar kaut

ko izcelties citu priekšā. Taču dzeramos krietni lietoja arī pārējie viesi, tāpēc Gūtenmorgenam ilgu laiku neizdevās izcelties kā pienākas. Viņam tas krita. Visi bija draiskā noskaņojumā tāpat vien, bet Gūtenmorgenam gribējās sevi parādīt. Tuvojās pusnakts, un dzirotāji izgāja pagalmā laist raķetes. Gūtenmorgens pa to laiku izdomāja, ka no viņa arī sanāktu laba raķete. Viņš uzlika uz galvas torti ar degošām svečītēm un uzkāpa uz otrā stāva balkona malas. Raķešu laidi, ieraudzījuši viņu tādā paskatā, teica: – Gooooooo!

Gūtenmorgens – raķete to uztvēra kā uzbrukumu un ar skaļu blāvieni metās uz priekšu. Raķete apmēram četrus metrus izlidoja, un viņš sāka kliegt vēl skaļāk: – Kāja, kāja, mana kāja!

Svecītes bija nodzisušas un Raķetes kāja salūzusi. Drīz vien Gūtenmorgenu aizveda uz slimnīcu, konstatēja, ka laužts papēdis. Gūtenmorgena kāju kā nākas ieģipsēja. Ģipsis sākās no papēža un beidzās stipri virs ceļa. Gūtenmorgens jutās neciešami ierobežots. – Ar tādu garu ģipsi celi nevar palocīt! Kā es varēšu pabrukt ar riteni? – Gūtenmorgens žēlojās māsīnai. Pateicoties savai medicīniskai aprobežotībai, viņa neizrādīja pienācīgu izpratni, bet aizveda slimnieku uz palātu. Uzklusījuši jaunpienācēja stāstu par raķešu laišanu, palātas biedri smējās un nodēvēja

Gūtenmorgenu par Pirotehniķi. „Pirotehniķis – tas izklausās tīri labi,” nodomāja Gūtenmorgens un aizmiga. Otrā dienā Gūtenmorgenu izrakstīja no slimnīcas, jo ar tādu traumu var gulēt arī mājās. Laužtais papēdis bija stingri iesprostots ģipsī un nesāpēja. Gūtenmorgens saskuma vienīgi par ārsta muļķību, kurš, viņaprāt, kāju bija iemūrējis par augstu. Lai aizdzītu šo krenķi, Gūtenmorgens piezvanīja Kalniņam un uzaicināja viņu ciemos.

Kalniņš atbrauca pats un atveda arī zāles. Vesels litrs uz diviem kļiedēja Gūtenmorgena grūtsirdību. Izdzēris pēdējo glāzīti, viņš teica: – Kalniņ, manuprāt, laiks doties meitās!

Kalniņš paskatījās uz Gūtenmorgena ieģipsēto kāju un viņam likās, ka tā vairs nav šķērslis, lai dotos pie meitenēm. Galu galā ģipsī ir nevis kas cits, daudz svarīgāks, bet gan tikai kāja. Kalniņš apsēdās pie sava žiguliša stūres, bet Gūtenmorgens iekārtojās uz aizmugurējā sēdekļa. Tālu viņi netika, jo pa ceļam gadījās stabs. Pavisam mierīgs, it kā neko ļaunu negribošs telefona stabs. Taču tā tikai likās, patiesībā stabs bija sadauzījis visu automašīnas priekšu un arī braucēji netika sveikā cauri. Kalniņš berzēja sasisto pieri, bet Gūtenmorgenam likās, ka ir salauzta ribas. Viņu atkal aizveda uz slimnīcu. Dakteris nofotografēja Gūtenmorgena krūtis un konstatēja tikai vieglu sasitumu krūšu rajonā. Visi kauli, izņemot nelaimīgo papēdi, bija veseli. Gūtenmorgenu atkal aizveda uz to pašu palātu. Tonakt viņam pat nebija nekas jāstāsta, visi smējās, jau viņu ieraugot vien, un šoreiz nodēvēja par Kaskadieri

Otrā rītā Gūtenmorgens devās pie ārsta. Dakteris palūkojās uz Gūtenmorgenu un jautāja:

– Ko tādu izdarīt, lai jūs vairs nenonāktu slimnīcā?

Gūtenmorgens jau aizvakar zināja atbildi uz šo jautājumu.

– Saīsiniet ģipsi tā, lai es varu palocīt celi un brukt ar riteni, – viņš ieteica ārstam.

– Jūs domājat, ka tas palīdzēs? – dakteris neticīgi rauca pieri. Viņam bija grūti to saprast.

– Noteikti, ticiet man! Jūs mani šeit vairs neredzēsiet, – solīja Gūtenmorgens.

– Bet tad uz jūsu atbildību, – piekodināja ārsts, pārvarējis savu mediķa autoritārismu. Viņš saīsināja ģipsi un izrakstīja Gūtenmorgenu no slimnīcas.

Atsperdamies ar kruķiem, Gūtenmorgens nonāca mājās. Mazliet atpūties, viņš piekļūboja pie velosipēda un apsēdās uz tā. Tagad locījās abi ceļi un pedāļus pamīt varēja diezgan brīvi. Gūtenmorgens izbrauca uz ielas. Ripoja tīri labi, un Gūtenmorgens apmierināts sabāza rokas kabatās. Viņš prata brukt bez rokām. Te pēkšņi no kaimiņu sētas izskrēja suns. Viņa rejas satrūcināja Gūtenmorgenu, kurš zaudēja līdzsvaru. Turklāt viņam neizdevās saķert stūri, jo rokas bija iespilējušās šaurajās kabatās, un Gūtenmorgens novēlās ar seju pret asfaltu.

Attapies no kritiena un sapratis, ka seja ir nobrāzta līdz asinīm, Gūtenmorgens apsvēra, ka laikam šoreiz uz slimnīcu doties nevajadzētu un jaunās rētas varētu apkopt pats.

– Ārstam dotais solījums jāpilda! – gulēdams uz ielas, Gūtenmorgens atcerējās Hipokrāta zvēresta apgriezto likumu.

NO BB BROKASTU MELNĀ HUMORA TO

Apvienotās profesija

- Anestēziologi kopā ar prostitutām reaģē uz projektu *Kas guļ, tas negrēko*.
- Režisors ar bārmēni lēnām naktī no pēdējās dienas uz sestdienu sastrādā *nerealitātes* sēriju.
- Frizieris apvienojas ar ikebanas meistaru un sataisa galvu kā cepuri, kas nekad nepārjānoņem.
- Biškopji un tankisti izstrādā stratēģiju uzbrukuma plānu un nosauc – *Bišku tanki*.
- Dietologi sadarbībā ar kūlas dedzinātājiem izstrādā programmu, kā ātrāk nodedzināt kukus.
- Dravnieki kopā ar anonīmajiem alkoholiķiem rīko stropu atvēršanas svētkus ar deju *Liekas kodiens nesmādē!*

Preses pantiņi

Lasa sētniece un mērs
Lielavīzi *Ausu sērs*

Tas skapi sēpās,
raustīdamies *Ilkstē* –
Kas salasījies brīesmas *Mūsē*

Man Tu vairāk neuzbāzies –
Paņem *Žirafi* un drāzies

Kaut izlimēts pret bortu.
Hokejists vēl lasa *Sportu!*

Uz pussešiem raugās šamais?
Žurnāls viriešiem *Mans Mūsē*

Pavasara rituāli

• Rotaļa *Kā iet, Kaimiņ?* No ārpuses aizvar vai atstutē durvis tā, lai no iekšpuses nedrīkst iet. Tad piekļauvē un saka rotaļas teļi. Kamēr kaimiņš lamājas, visiem citiem jāsvīd.

• *Zapiņa pirdināšana* – rituālu sāk ar to, ka visa saime nogāž zapiņu uz sāniem un pielaiž, ka riteņi griežas. Paši sadodas rokās un iet apkārt.

• Ja bļītkotājs apskrien trīsreiz apkārt zālam, turot galvā no silķēm darinātu vainiņu, ezers ātrāk aizsalst.

GUDDRPRĀTĪBAS

▼ Tautas labklājība nepārtraukti ceļas. Viena tautas daļa jau spēj apgādāt sevi ar baltiem limuzīniem un kotedžām, otra daļa – baltām čibiņām

▼ Virieši, vai jūs zināt, ka ikviena sieva sapņo pamosties agri no rīta savā gultā, blakus viņai princis... Baltā zirgā!

▼ Lai vārdi sakristu ar darbiem, vajag klusēt un neko nedarīt.

M. BĒRZINŠ

KLEKSĪŠI

JĀZEPS UN VIŅA BRĀĻI

Kompilēti kleksiši no skolēnu sacerējumiem

Raiņa varonis Jāzepe ir dzimis daudzbrūņu ģimenē, jo viņam ir 12 brāļu. Viņš jau šūpulī kļuvis sapņotājs un izlēcejs no apkārtējā dzīves veida. Tāpat kā mūsdienu jauniešiem kādreiz apņēma mācīties, arī Raiņa Jāzepam apņēma ganīt aitas. Viņš grib audzēt labību, ar ko norādīt netaisno un asiņaino lopu ganišanas kārtību, tāpēc gatavoja meklēt valsti, kur var audzēt labību un mīlēt. Sākumā Jāzepe nenovērtē Dīnas mīlestību, bet, kad viņš atgriežas, ir jau par vēlu, jo viņu satiekšanās ilgst tikai desmit minūtes. Nu Jāzepe par varēm cenšas mīlēt brāļus, taču tie nepadošas, viņi tūdaļ pārdod Jāzepu verdzībā.

Zemkopības zemē Ēģiptē Potifers izdod Jāzepam pilnvaru uz saimniecisko un savu meitu, un viņš reizē kļuvis par faraona vietnieku lauksaimniecības jautājumos.

Rainis raksta, ka Jāzēpa vadībā visās valstīs, atskaitot Ēģipti, valda bāds. Bet ēģiptieši sakarā ar Nīlas plūdiem pāēd paši un var kaut ko dot arī citiem.

Lai Jāzepe varētu brāļiem atbēbties, viņi ierodas Ēģiptē, bet izskatās tik nožēlojami, ka Jāzepe tiem piedod. Raiņa varoņiem pats galvenais ir lielā piedošanas spēja, kas ir tik reta parādība mūsu dienās, piemēram, tramvajos un autobusus.

Autorā mitinās doma, ka ar saviem darbiem viņš izvirza cilvēka garīgo audzināšanu, bet tas viņam nesanāk, jo būtībā jau Jāzēpa un viņa brāļu naida cēlonis bija ienesīga zemkopība, tāds ir zemteksts. Zemteksts – tas ir tāds teksts, ko ar lasīšanu vien nevar saprast.

Lugā *Jāzepe un viņa brāļi* visi tēli ir aprakstīti no galvas līdz kājām, un rakstnieks ar vienu aci vēro dzīves nepilnības, bet ar otru tās pārmetoši nosoda.

Kompilējis Z. LEŠINSKIS

No skolēnu sacerējumiem

PAR EPOSU LĀČPLĒSIS

● Lāčplēsis taču ir tikai parasts epu varonis!

● Pirmajos viņa gados Lāčplēsis bija iztīrījis savu tēva mājas no plēsīgiem zvēriem: lāčiem, vilkiem un mežacūkām.

● Tā kā zvērus viņš parasti pārplēsis, aiz viņiem saķerdams, tad dabūjis no tā savu nosaukumu – Lāčplēsis.

● Lāčplēsis no visiem tēliem ir interesantākais, ar lielo spēku, ausīm un viņa māti lāceni.

● Lāčplēsim piemīt dižciltība.

● Nogrimušajā Burtnieku pilī Laimdota ir pīstokļus.

● Tas nekas, ka Lāčplēsis neuzvarēja, vismaz nomira godam.

NO PREČU LIETOŠANAS INSTRUKCIJĀM

Uz bērniem domāta pretklepus sīrupa:
Pēc lietošanas nevadīt automašīnas un darbgaldus.

Uz miegazāļu iepakojuma:
Uzmanību! Pēc lietošanas var parādīties miegainība.

Uz atpakaļskata spoguļiņa, kas piestiprināms pie velosipēdista ķiveres:
Atceries, ka objekti, kurus tu redzi spoguļī, patiesībā atrodas aiz muguras.

Uz Taivānā ražotas segas:
Nelietot kā patvērumu viesuļvētras laikā.

Uz šampūna etiķetes:
Nesatur narkotiskas vielas.

DOMU RAKUMI

Izraksti no dažādiem domrakstiem

- Muļķīša zirgs vienīgais uzjāga stikla kalnā.
- Tā viņš dabūja savu princesi par sievu.
- Pēc mīrkļa uzradās vilks, kurš uz sivēniem skatījās ar kāriem zobiem.
- Koka puisēns bija gatavots no skārda.
- Agrāk cilvēki brauca ar ratiem, piesējuši zirgus tiem klāt.
- Vēstītājs ir kāda 3. dzimtes persona.
- Muižnieki izsūca no zemniekiem naudu.

- Princis, jānot uz balta zirga, apbrēcēja badzīgo dailiavu.
- Artūrs Konans Doinis dzimis 1871. gadā.
- Žozeīne galvā mēģināja dabūt kausu.
- Romāna varone ir precējus ar diviem tēviem.
- Zeltkalim šķūlis ir piepildīts ar zeltu.
- Hamlets bija nāvēģis.

– MAN, LŪDZU, SLAUCĪŠANAI... R. Mūrnieks

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Cilvēki "Brīnumu laukā" atmin vārdus pa *burciņām*. (**burtiem**)

Man nav *aplecības*. (**apliecības**)

Es esmu *dzemdēdēms dēls*. (**dzemdējusi dēlu**)

Manai meitai ir *zentīga* daba. (**centīga**)

Manā mātē dzīvo Ludzas rajons, bet vecmātē – Jēkabpils.

(**mana māte; rajonā; vecmāte**)

Vecrīcā ir Doma *Bāzinīca*. (**baznīca**)

Mūsu trepju *tepas* ir tumšas. (**telpas**)

Pēc darba mēs ejam *uz vecomāti*, un viņa mūs cienā *kūkai*. (**pie vecāsmātes ar kūkām**)

Mēs dobē *stājām radišas*. (**stādījām redīsus**)

Olas dod smaku, kad *atplest* – zaļa pasta. (**izdala; sasit; masa**)

No *zupas pakas seja* iegūst krāsu paša zupu paka. (...)

Tīrā ar *lēts prece* var somas *pieblīvēt*. (**lētām precēm; pielikt**)

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Viss ģeniālais ir vienkāršs! Kāds amerikāņu izgudrotājs piedāvā radikālu ierīci cīņai ar liekām kilogramiem. Tas ir uzpurnis. Vizuāli ierīce gādina jaunavības jostu, tikai jāmauc uz sejas. Jā, resnīši, piesargieties, ka nenozaudējat zelta slēdziņu!

Ikvienam autobraucējam ir zināms cik grūti izvēlēties atrast brīvu stāvvietu, turklāt naktīs bieži vien ir jāmaksā par apdraud autozagļi. Vācu arhitektam Manfredam Dikam tas pamatīgi apnīka, un viņš piedāvāja uzbūvēt daudzstāvu ēku, kurā garāžas ir pieejamas tieši no balkoniem. Laimīgo automašīnas īpašnieku kopā ar visu auto dzīvokli nogādātu uz īpašajiem liftiem. Pirmo šāda tipa sešstāvu ēku uzbūvēs jau šā gada jūnijā – Berlīnē.

Austrālijā cilvēkveidīgo robotu laboratorijā (Humanoid Robotics Laboratory) 2003. gadā tika izgatavots robots, kura vienīgais uzdevums ir dzert alu. Lai sasniegtu šo mērķi, visu dienu kvern bārā un diedelē dzēriņu. Savācis vajadzīgo monētu daudzumu, viņš nekavējoties iegādājas alu un izdzer, precīzāk – izlej korpusam iekšējā izlietnē. Laboratorijas darbinieki prognozē, ka viņu mērķis ir radīt īsteni brīvus robotus, kuri patiešām līdzinātos cilvēkiem.

Zinātnieki no ASV un Japānas radījuši peli, kurai spīd sirds. Fluorescējošas molekulas ir iedzīvinātas sirds muskulī un iemirdzas katru reizi, kad tā saraujas. Šis šķietami jocīgais izgudrojums jau palīdzējis izsekot sirds attīstības gaitai, un zinātnieki plāno padarīt spīdīgus arī citus dzīvnieku orgānus.

Vācijā patentētas suņa ausu trubiņas. Tās, kā jau viss, ko izgudro mājdzīvnieku mīļotāji, paredzētas suņa dzīves kvalitātes uzlabošanai. Šajā gadījumā ausu trubiņas jāuzmauc garajām suņa ausīm pirms maltītes. Tad ausis ēšanas laikā netraucēs.

47 gadus vecais tvaika katlu inspektors no Virdžīnijas Džefs Vollings 2001. gadā izgudroja Kvantu gultni (Quantum Sleeper). Tās mērķis ir aizsargāt pilnīgi no visa – sākot ar dzīvokļa zagļiem, tornado, plūdiem un beidzot ar atomsprādzienu. Turklāt skanīgajam nosaukumam nav ne mazākās saistības ar kvantu mehāniku. Jaunizņemtais Noasa šķīrsts līdzinās divguļamai guļamkastei, kura aprīkota ar bioķīmiskās vielas aizturošu gaisa filtru, dūmu detektoriem, tērauda rāmi, ložu necaurlaidīgu virsbūvi, avārijas sakaru sistēmu, sistēmu, kas pastiprina ārpusē dzirdamos trokšņus, rezerves baterijām, tualeti, CD un DVD atskaņotājiem, datoru, ledusskapi un mikroviļņu krāsnī. Guļvietas cena ir 160 tūkstoši dolāru.

Masačūsetsas tehnoloģiskā institūta speciālisti radījuši pirmo intelektuālo karoti. Ar izgudro karoti ēdiena gatavošana ir tīrais nieks, jo tā ne tikai informē pavāru par visām produktu īpašībām, bet arī pasaka priekšā, cik sāls vēl vajadzētu piebērt.

41 gadu vecais izgudrotājs no Kanādas Trojs Hārtbiss atkal pārsteidzis pasauli. Jaunā izgudrojuma principu viņš ir nosapņojis. Acīmredzot tādēļ ierīce nosaukta par Engēļa gaismu (Angel Light). Ar tās palīdzību iespējams redzēt cauri jebkādam materiālam tik skaidri, it kā tajā pavērtos logs.

Domājot par vecāku sirdsmieru, ir izgudrotas neskaitāmas pariktes. Piemēram, autiņu mitruma rādītājs vai radioaukle. Tālredzīgāki prātvēderi, kuriem acīmredzot pašiem savu bērnu vēl nav piedāvā bērna glāstītāju — mehānisko roku, kas piespīrināma gultiņas malai. Interesants ir arī bērna būris, kurš paredzēts gadījumiem, kad jūsu mīlulis nolēmis pagulēt gultā starp vecākiem.

Divi Britu karaliskās mākslas koledža speciālisti izgudrojuši betona brezentu. Šis materiāls teltis ir viegls un ātri uzstādāms un atņem pagaidu mītņu problēmu vietās, kur cilvēki cietuši no dabas katastrofas. Atliek tikai uzvest plečā 230 kilogramus smago somu ar telti, nogādāt nelaimes vietā, un pēc divām dienām jauna, 16 m² liela mājvieta ir gatava.

Mākslinieks no Austrālijas Pjērs Proske, kurš pazīstams kā poētisko ledusskapju magnēts, izgudrotājs, sācis ar balss palīdzību apstrādāt audumus. Ar īpašas programmas starpniecību dažādas balss frekvences uz auduma tieši attēlotas kā apli, kurus pats mākslinieks sauc par balss nospiedumiem. Kad audums gatavs, to iespējams arī noklausīties.

Britu patents Nr. GB2060081 piešķirts ekoloģiski tīram mikroautobusam. Tā darbības princips ir tik elementārs, ka jābrīnās, kāpēc šāds mikroautobus joprojām nav izgatavots. Starp pasažieru rindām atrodas kustīgs celiņš, pāri kuram iet zirgs. Zirga kaklasiksna iestrādāts termometrs, kurš pastāvīgi ļauj vadītājam kontrolēt motora stāvokli.

ĀRZEMJU HUMORS

- BŪT VAI NEBŪT...

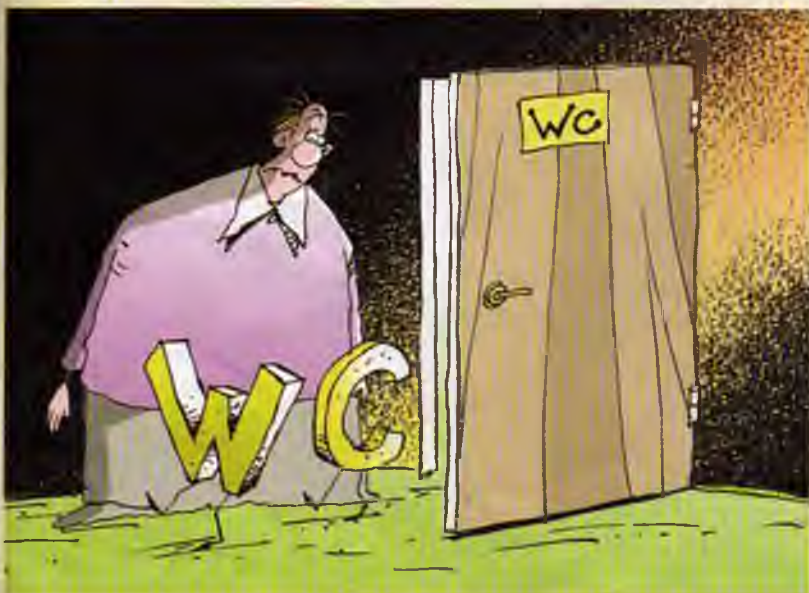
- NĀKU, NĀ

BEZ VĀRDIEM

Uzraksti - KAFE, KREMLIS B

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRD

HOROSKOPI APRĪĻA OTRAJAI PUSEI

Jurgi ir pārvākšanās laiks. Lieciet to aiz rimbuļa un stūrējiet ragus jaunu māju virzienā. Nesapūtiēt nāsis, ja ģimene neatbalsta. Nav ieteicams dusmoties.

Saskaņojiet visu svarīgo ar priekšniecību. Pat dāvanu, ko noskatījāt onkulim dzimšanas dienā. Jo dubults neplīst! Jūs taču to zināt...

Vēzītis var grabināt spīles
priekā ritmos. Laba nedēļa
labiem darbiem. Bet sliktos
– šmorēs!

Lauva lauvai draugs!
Šonedēļ jūs sapratīs tikai
savējie. Bet pārējos jūs taču
varat ignorēt!

Nedēļa kā radīta delikātiem piedzīvojumiem un pikantiem pārpratumiem. Bet, ja nekas nenotiek – TV seriāli allaž palīdz izjust to, ko dzīvē nav piespēlējusi.

Sasvērts pa gramam šonedēļ būs Svaru prāts. Ja gribat ievērot Jurgū dienas pārvākšanās rituālu, brīdinām, ka tas var ieilgt.

Uzmanieties, ka tik priekšnieks nav manījis, ka mēdzat darba vietā žāvāties, un neatjauno rumulēšanās tradīciju. Zvaigžņu ieteikums – valdiet žoklus!

Nenervozējiet, nepiepu-
laties, nepārvācieties, u-
ar seksu arī nav ieteicam-
nodarboties. Esiet opti-
mists, domājiet gaiši!

Šonedēļ zvaigznes u
Ūsiņš savu likteni ļauj iz
lemt jums pašam. Ja n
svētkiem pāri palikušā
olas atdosiet kaimiņi
rīz pārvāksieties. Ja neatdo
anos domāsiēt nākamgad.

Visi striķi ūdenī, vara sākt pārvāšanos uz jaunām mājām vai darba maiņas aktu. Jūs pazušana šonedēļ nevienam neinteresēs.

Pēc dabas esat entuziaste? Bet cik ilgi var izrādīt iniciatīvu un nejust kolektīva atbalstu? Ļaujiet arī citiem pasvīst jūsu vietā, protams, ir izcilākās!

I. Melgailis

Iepriekšējā numurā
publicētā rēbusa
atbilde ir:

ĀBOLS NO ZIRGA TĀLU NEKRĪT

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Lielo Brīnumzemes Šovu